

Balkan 2014

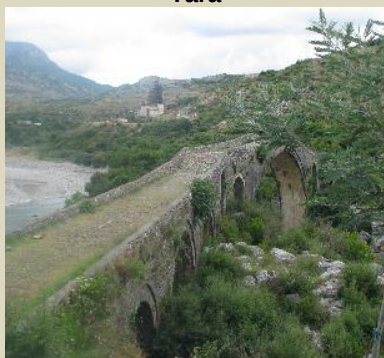
Tara

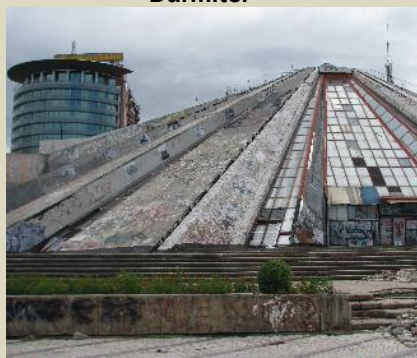
Durmitor

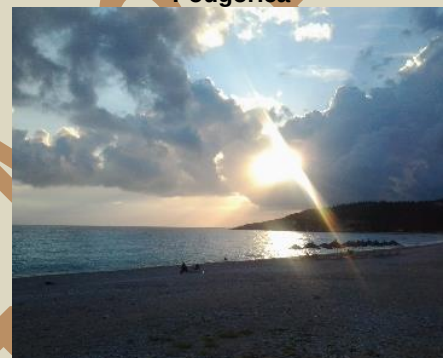
Podgorica

Mes Bridge (Ura e Mesit) Skader

Enver Hoxha piramida v Tirani

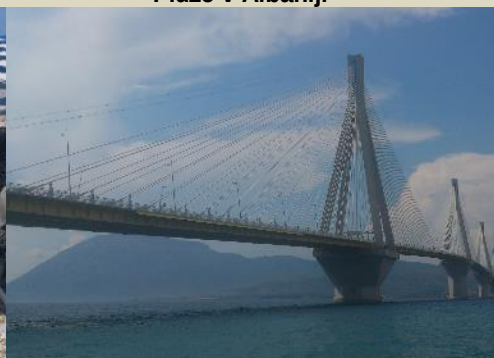
Plaže v Albaniji

Butrint Unesco Albanija

Lefkada

Most Rio

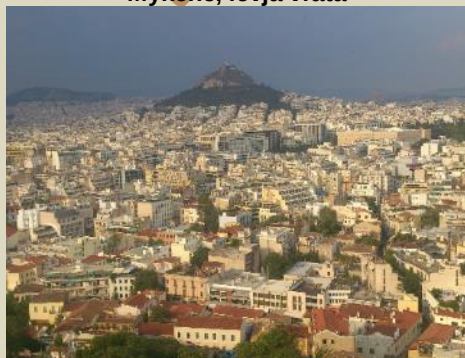
Mykene, levja vrata

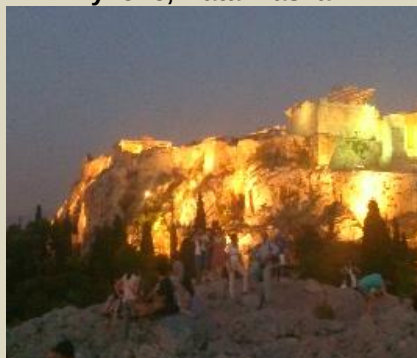
Mykene, zlata maska

Korintski kanal

Atene

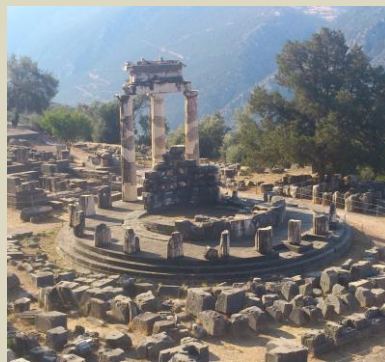
Partenon

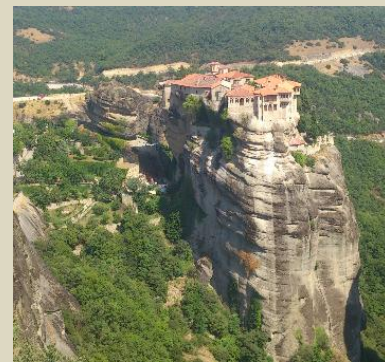
Menjava straže v Atenah

Arheološki muzej Atene

Delphi

Meteore

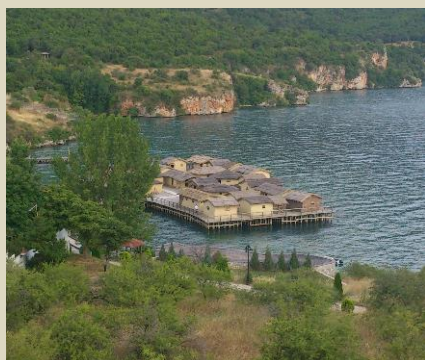
Mytikas (Olimp)

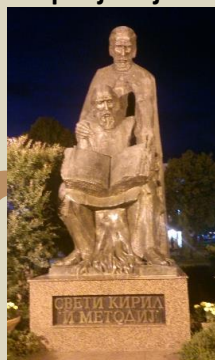
Prespanjsko jezero

Naum

Kolišarsko naselje na Ohridskom jezeru

Ciril in Metod, Ohrid

Kamniti Most Skopje

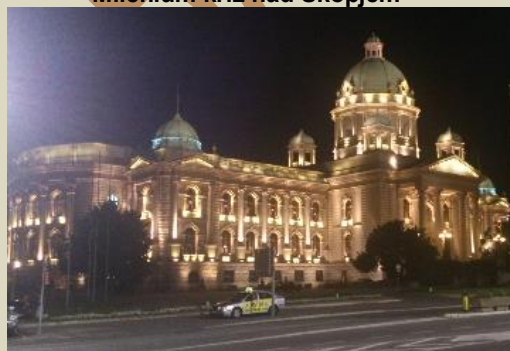
Milenium križ nad Skopjem

Gurman Leskovac

Skull Tower Niš

Beograd

Dedinje

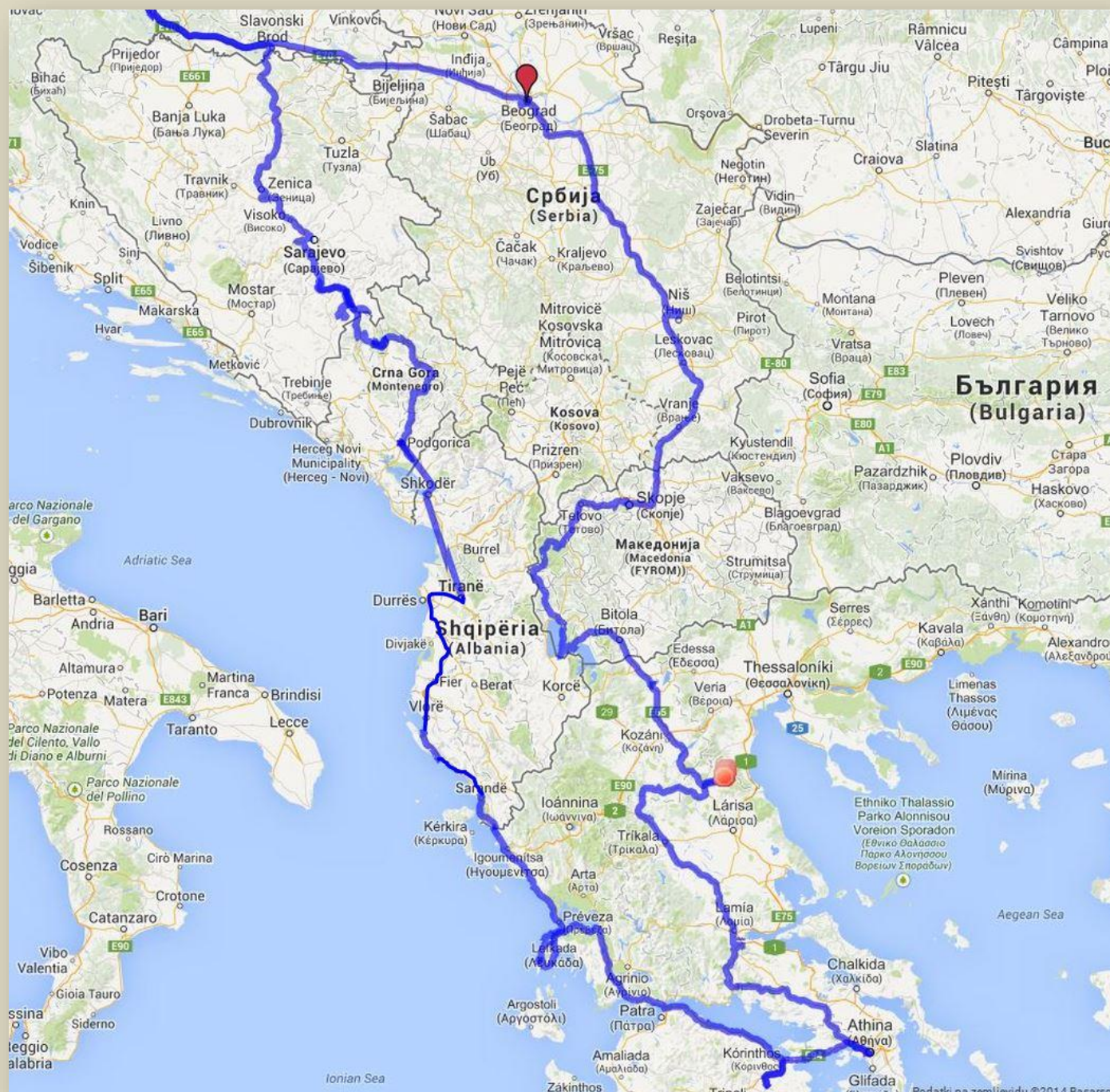

Ada Ciganlija

Povzetek

- Balkan je še vedno Balkan, pa s tem ne mislim nič slabega, še vedno živi in diha kot pred 30 leti, ko sem bil nazadnje v teh koncih. Miselnost je enaka, predvsem pri srednji in starejši populaciji in iz tega »balkanizma« se bodo težko izvili.
- Ljudje so prijazni, pri mlajši generaciji angleščina ni problem, pri starejši pa kakor kje.
- Kot Slovenca ter sprejmejo povsod z veseljem, razen v Srbiji in Črni Gori je bilo čutiti nek 'hlad', predvsem pri starejši generaciji.
- Balkan ima neverjetne naravne lepote, gorovja, doline, soteske, reke, jezera, narodne parke.
- Zgodovina je na teh področjih praktično enaka zgodovini človeštva, kogar to zanima, ima kaj videti.
- Ceste so dobre, z izjemo nekaterih odsekov v Albaniji. Tu je potrebno paziti na udarne jame in odprte jaške.
- Manjši problem so meje, ki so sedaj praktično na vsakem vogalu, vendar nikjer nisva čakala več kot 15 minut, povsod sprejmejo osebne in obvezna je zelena karta.
- Po planu je bila pot čez Kosovo, vendar po pogovoru s popotnim Slovencem v Črni Gori, da če si vstopil na Kosovo iz juga, te Srbi na severu zavračajo, in da je potrebno obvezno plačati 30€ zavarovalnine, sva ga tokrat zaobšla.
- Albanija je »neodkrita« dežele, predvsem južne plaže so pravi biseri, peščene (ne mivka), morje je neverjetne turkizne barve, imajo pa še vedno problem s smetmi.
- Cene so z izjemo Aten, cca 20-40% nižje kot pri nas, npr. kampi na Žabljeku so 6€/AD/dan, 1kg orad na tržnici v Albaniji 5€, v restavracijah so obroki cca 5-10€, lokalno pivo cca 1-1.5€,...
- V večini primerov sva plačevala s karticami, gotovino dvigovala na bankomatih, to je najcenejša oblika zamenjave.
- V mestih sva parkirala in/ali spala na osvetljenih parkiriščih in preverjenih koordinatah brez problema.
- Za vodo ni problem, na celotni poti je bilo kar nekaj javnih virov vode, odtok pa sva vršila na bencinskih postajah. Tu sem malo 'izkoriščal' nevednost ljudi in sem pred točenjem goriva zaprosil za vodo in wc. So pa malo debelo gledali, ko so videli kam točim vodo in kaj nesem na WC.
- Žal se nama je na poti pokvaril fotoaparat, in sva slikala z mobilcem in tablico, zato so slike takšne kot so.
- Pot je enkratna, še se bova vračala v te kraje, predvsem so nama ostale dolžne gore Balkana,..., upam da kmalu...
- Besedilo potopisa je bilo pisano sproti, kasneje so se dodajale dopolnitve, koordinate in popravki
- Opisi zgodovinskih in naravnih znamenitosti niso dodani v potopis, ker je tega dovolj na internetu
- Večino zanimivih lokacij sem črpal iz foruma (www.caravanning.si), hvala vsem za koordinate in potopise, nove in spremembe, sem že dodal v forumaško tabelo.

POT

5. julij. 2014, sobota

Po avtocesti do Slavonskega Broda, kjer smo se dobili še z ostalimi člani posadke. Roman, Petra, Romana in Janko so bili pripravljeni na nove avanture. Po dokaj primerni cesti, mimo naselij, kjer prodajajo ob cesti lokalno sadje in zelenjavo, mimo pred kratkim poplavljenih vasi, s pogledi na industrijsko Zenico in termoelektrarne Kakanj, po avtocesti do Visokega, kjer smo si ogledali bojda najlepše prve piramide na svetu. Pri samem dostopu sta dva parkirišča. Prvi je [plačljiv \(43.998333,18.160023\)](https://www.google.com/maps/place/43.998333,18.160023), drugi pa [brezplačen \(43.996871,18.159875\)](https://www.google.com/maps/place/43.996871,18.159875). Mi smo parkirali na prvem. Ob vstopu je nekaj preprostih stojnic, kjer prodajajo posode za sač, kamne oziroma minerale, pa tudi lokalne bosanske izdelke. Vstopnina za ogled podzemnih rovov, ki vodijo v smeri piramid je 5 mark, kar znaša 2,5 evra. Na začetku smo dobili čelade, oblekli smo toplejša oblačila, saj je temperatura 40 metrov pod zemljo samo 12°C. Kar 20°C razlike. Prijalo se je ohladiti v notranjosti jame, ki je skopana proti piramidam Sonca, Meseca in Zmaja. Te tvorijo enakostraničen trikotnik, ki v bioenergiji nekaj pomeni. V rovu so podporni tramovi, prodniki in pa keramični kamni, ki vsebujejo kremen. Vse je prepleteno v eno zgodbo o pozitivni energiji z mističnim prizvokom. Tu v jami ni življenja, zaradi svežine zraka in posebne energije je prav dobro počutje. Kar nekaj prostovoljcev iz tujih držav koplje rove proti piramidam. Do danes je to le 2% rovov. Morda jim bo uspelo pridobiti 2 milijarde € sredstev, če ne bodo morali kopati še 20 let. Pravijo, da para nima, imajo pa vremena. Vse skupaj jn iz arheološkega stališča en velik nateg, je pa po svoje zanimivo, in vredno ogleda, oziroma tistih 5 mark.

No tako dobro razpoloženi smo nadaljevali proti Sarajevu na Baščaršijo na lokalno kosilo. Brez čevapčičev pač ne gre. Čeprav sva že kar nekajkrat bila tukaj, me vedno znova navduši njihova kulturna dediščina. Parkirali smo tukaj [43.860525,18.436981](https://www.google.com/maps/place/43.860525,18.436981), lokalni parkmojster pa nam je čuval avte za 5 mark. Pozno popoldne smo nadaljevali v smeri izvira reke Bosne-[Vrelo Bosne \(43.818872,18.269437\)](https://www.google.com/maps/place/43.818872,18.269437). Vstopnino v park sprejemajo le v markah in znaša 2 marki. Lepo urejene potke, čudovita narava, labodi, račke, jezera, tolmunčki in pa izvir reke Bosne, ki bruha iz skale. Ledeno mrzla voda, v katero pa so pomohli noge le najbolj korajžni. Tu smo se srečali še z Damjanom in Marjano, nato pa smo nadaljevali vsak svojo pot. Za Fočo je bila cesta zaprta, zato smo morali po obvozu čez Vihoviče prevoziti približno še dodatnih 30 kilometrov. Povzpeli smo se na 1200 metrov višine po gorski cesti, ki pa zadnjih 15 kilometrov ni bila asfaltirana. Narava pa tako čudovita, podobna naši na Veliki Planini. S prašnimi avtomobili smo končno prispeli z rahlo zamudo v [Tara center \(43.369271,18.795166\)](https://www.google.com/maps/place/43.369271,18.795166), kjer nas je čakala lokalna večerja z burekom, kajmakom, s svinjskim mesom, paradižniki, kumaricami, ... Igral je ansambel še kar raznovrstno, glasno jugo glasbo, na sredini pokrite terase so kurili ogenj, sedeli pa smo tik nad plažo in z nočnim pogledom na brežine Drine. Vse mize so bile zasedene, večina so bili moški, tako da smo bile me tri v manjšini. Tako smo klepetali in pili njihovo lokalno vino pozno v noč.

6. 7. 2014, nedelja

Neverjetno dolgo smo spali, saj je bil za nami naporen dan. Jutranje temperature so bile okoli 14°C, tudi vlage je kar precej. Poskrbeli smo za preventivo in se pred zajtrkom dobro razkužili. Od kajmaka, marmelade, jajčk, do sandžuka in mladega sira so nam postregli za zajtrk. Dobro okrepani in polni adrenalina smo se vkrkali v džip, ki nas je odpeljal po njihovih cestah, mimo 17 kampov, preko meje s Črno goro, do [izhodišča za raft 43.319909,18.95907](https://www.433199091895907.com). Z nami sta bila še Gordana in Sanjin iz Subotice, tako da je bila družba popolna. Oblekli smo neoprensko obleko, obuli čevlje za raft, glavo zaščitili s čelado in oblekli rešilne jopiče. S popolno opremo smo odrinili od brega in se prepustili toku reke Tare. Po prvih brzicah smo vedeli, da ni hec, saj me je vrglo v sredino čolna, zato smo ubogali skiperja Milana, ki je dajal komande. Super, nepozabno, polno adrenalina, ki pa je po prvem postanku že rahlo popustil. Reka je kristalno čista, ob bregovih pa tako na srbski kot tudi na črnogorski obali polno vikendov in iz lesa narejenih kolib, ki nudijo tudi gostinske usluge. Po 19 kilometrih raftanja in občudovanja prelepe narave smo prišli do sotočja reke Pive in Tare, ki se zlijeta v Drino, po kateri smo preveslali še 6 kilometrov. Polni lepih vtisov smo se zasidrali pred kampom, potem pa lačni na zelo pozno kosilo, ki bi mu lahko rekli kar večerja. Obvezna jagnjetina in krompir izpod peke in pa nekaj podobnega baklavi, le da je na sredini češnja. Okusno. Čas do večerje smo preživeli ob gledanju filma, ki ga je posnel Roman. Zbiranje slik in vtisov ob kozarčkih rujnega, pa še zelo pozna zelo okusna večerja z ribami iz Drine, nam je dala piko na i čudovitemu, nepozabnemu dnevu.

7. 7. 2014, ponedeljek

Danes je dan za safari. Po obilnem zajtrku, smo se vkrcali v jeep, ki je bil tipično bosanski. Zanimarjen, star, umazan, zarjavel, namesto zaklepanja je bil vijak, v sedežih so bile luknje, brez ogledala, klime in varnostnih pasov. Tako opremljene nas je vodil starejši upokojeni lovec, ribič in lokalpatriotni domačin. Zapeljal nas je po asfaltni lokalni cesti, po kateri se sprehajajo krave in ovce do vstopa v narodni park Sutjeska. Na poti smo pobrali starega Fočanskega pastirja, ki je poskrbel za lokalne vonjave v jeapu. Tu pa se je začel pravi safari, saj cesta ni bila vredna te besede. Na prelazu pod [Magličem 43.289600,18.711964](#) so nas navduševali cvetoči travniki, razgledne točke, ki so ponujale čudovite razglede na hribovje Sutjeske, kjer so bili boji v 2. sv. vojni. Ustavljali smo se pri izviri pitne vode, občudovali floro in fauno, na koncu pa smo se ustavili še pri spomeniku padlim borcem v bojih na Sutjeski. Okoli 3300 ljudi je umrlo za svobodo, danes pa je ta ogromen iz kamna izklesan spomenik v propadajočem stanju. Z džipom smo nadaljevali ob kanjonu reke Sutjeske, ustavili smo se pri [ogromnem bazenu 43.355719,18.689994](#) in si oddahnili ob kavici in sladoledu. Vodič nam je pripovedoval, da je današnji narod zasvojen s pijačo in drogami, ogromno je vandalizma in kraje. To pa je tudi opaziti na objektih in tudi naravi. Pozno popoldne smo se vrnili v camp na kosilo. Potem pa počitek, druženje in sprehod do pozne, skorajda nočne večerje z bosanskimi specialitetami.

8. 7. 2014, torek

Pred zajtrkom smo se poslovili od campa in naša avantura se je začela po slikoviti panoramski cesti do akumulacijskega jezera Pive s hidroelektrarno. Navduševali so nas številni predori, narejeni v skalo, in z strelnim orožjem prerešetani prometni znaki. V predorih pa so si svoje bivališče poiskale lastovke, ki so v delno oblačnem vremenu preletavale predore.

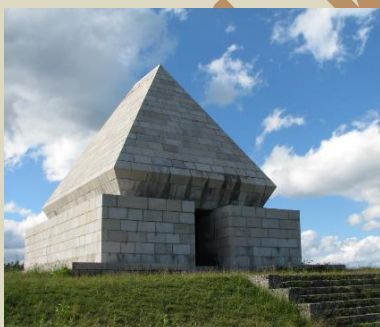
[Plužine](#), kavica in zajtrk v camperju. Potem pa po gorski panoramski cesti čez Durmitor, mimo sedla [Prevoj \(43.098397,19.050897\)](#) na 1907 metrih nadmorske višine. Vmesni postanki na prelazu, z barvitimi pogledi na gore Durmitorja, številne izvire kristalno čiste studenčnice, široke pašnike, cvetoče travnike, pastirske stanove in seveda tudi gostilnice oziroma planinske postojanke. V času kosila smo prispeli v [camp Boča \(43.143800,19.116436\)](#), v bližini Žabljaka. Cena za AD je 7€/dan. Všeč nam je bila nastanitev v idiličnih lesenih hiškah, uporabili smo lahko hladilnik in pa tudi pokrito jedilnico v obliki paviljona. Tu smo si spekli okusno kosilo, potem pa smo se v popoldanskih urah odpeljali do [Čurevca \(43.193953,19.089548\)](#). Peš smo nadaljevali do najlepše in najvišje razgledne točke, na približno [1000 metrov visoki pečini](#), na 1680 metrih in s pogledom na kanjon reke Tare. Po dobri uri sprehoda, smo se zapeljali do [parkirišča v bližini Črnega jezera \(43.153978,19.101167\)](#), kjer smo odšteli 3 evre po osebi za vstopnino. Po asfaltni potki, mimo prodajalcev gozdnih sadežev, mimo močvirja, ob spremljavi regljanja žab do adrenalinskega parka, kjer si lahko privoščiš precejšnjo mero adrenalina. Mi smo se odločili za sprehod ob jezeru, ki ponuja poleg prelepih pogledov na jezero, tudi poglede na gore in na številne pritoke v samo jezero. Res lepa narava, ki nas je povsem očarala. Nadaljevali smo s sprehodom po Žabljaku, se ustavljali na pijači in sladoledu, nato pa smo jo mahnili v camp na zasluženo večerjo. Žabljek bi lahko primerjali z našo Kranjsko Goro pred 30 leti, le da smo tukaj na malce višji nadmorski višini. Kar hladno je bilo zvečer v campu, vendar mi smo bili neutrudni, saj smo ob gledanju filmskih dogodivščin s Tare, kramljali in se zabavali pozno v noč. Poslovili smo se od Petre in Romana, ki bosta jutri nadaljevala svojo pot, mi pa smo se dogovorili za jutrišnji planinski pohod na Bobotov Kuk na 2523 metrih nadmorske višine. Hladna noč nas je zazibala v globok, a kratek spanec.

9. 7. 2014, sredo

Naš planinski podvig se je začel rano okoli 5 ure. Z osebnim avtomobilom smo se zapeljali do sedla Prevoj, kjer smo parkirali. Tu vodi pot proti [Škrčkemu jezeru \(43.135169,19.011750\)](https://www.google.com/maps/place/43.135169,19.011750) preko prelaza [Škrčko Ždrijelo \(43.118711,19.014633\)](https://www.google.com/maps/place/43.118711,19.014633) na 2114 metrov nadmorske višine. Čudovita pot mimo širnih in cvetočih travnikov, ki ponuja sramežljive poglede, ki so zaviti v tančico meglice proti gori Bobotov Kuk. Danes ni najboljše vreme, oblaki so se začeli kopičiti, sonček je posijal le za kratek čas. Složno smo se odločili, da gremo najprej do jezera, potem pa se odločimo v skladu z vremenom. Po dveh urah in pol smo prispeli do Škrčkega jezera, kjer smo se odpočili v planinski koči, ki pa ni ponujala drugega kot vstopnino v park Durmitor 3€ po osebi. Zelo pomemben reinger, tipičen Črnogorec s cigaretom v ustih ni dajal vtisa, da je čuvaj narodnega parka. Res so še 100 let za nami, saj ne dobiš niti čaja, nimajo niti vpisne knjige, kaj šele stampiljke. Privoščili smo si malico iz nahrbtnika, potem pa nam je reinger svetoval naj gremo v smeri Bobotovega Kuka, preko sedla Samar. To pa smo tudi storili, saj je že pričelo močno deževati. Kljub temu, smo bili dobre volje in občudovali naravo, ki pa je res

čudovita. Pot je postajala vse bolj zahtevna, spolzka, premočeni smo bili do kože. Res ni bilo nevihtno, le deževati ni prenehalo. Mokra skala, namočena zemlja, nezavarovani prehodi nad prepadom, so vsem povišali izločanje adrenalina, meni pa so ga na trenutke izločili takšno dozo, da je že povzročala vrtoglavico in slabost. Tu pa štejejo izkušnje, ki pa sta jih s pridom uporabila testosteronsko usmerjena člana družine. Po dobri uri adrenalina, se je mokrim oblačilom pridružil še modni blatni vzorec, ki pa je bil najbolj močno zastopan ravno pri meni. Veseli, da smo preživeli moko blatno pustolovščino, smo se preko melišča in cvetočih travnikov spustili do parkirišča. Nabrali smo še nekaj plahtice, kopriv in materine dušice, da si skuhamo čaj, takoj ko pridemo v camp. Še topel tuš, pranje umazanih oblačil, potem pa kramljanje ob čaju in gretju ob sramežljivih, a toplih sončnih žarkih. Po počitku smo se odpeljali v Žabljek, kjer smo si privoščili ogromno, zelo okusno pico in njihovo pivo. Sledil je sprehod po Žabljaku, ogled spomenika, pa sladoled, ... Tu se čas ustavi, saj vici o Črnogorcih postanejo resničnost. Odpeljali smo se na vrh smučišča, ki pa ni delujoč že 20 let, a so še vedno sedeži na vlečnici. [Momčilo grad \(43.171711,19.079956\)](#) in pa restavracija s čudovitimi pogledi na Žabljak in Črno jezero. Tu smo hoteli spiti kavico, a je žal niso mogli skuhati, ker je nestalo struje. Na plinu skuhana pa bojda ni okusna. Zato smo za 2 mala piva in sok odšteli 7,5 evra, kar pa je za njihove razmere zelo veliko. Pred hotelom je tudi veliko asfaltirano, osvetljeno parkirišče, tu bi se dalo tudi prespati. Proti večeru smo se polni lepih vtisov vrnili v camp. Zaradi nizkih temperatur smo večer zaključili z igranjem remija v camperju. Kljub vsemu, nam bo ta dan ostal v lepem spominu.

10.7. 2014, četrtek

Zajtrk v camperju, saj je zunaj deževalo pri 13°C. Janko je poskrbel za svež burek in sezamove štručke. Od campa, Poharjev in Žabljeka sva se poslovila v sončku in nadaljevala v smeri mosta [Džurdžević Tara \(43.148672,19.292586\)](#). Ob cesti številni leseni bungalovi, namenjeni turistom, obcestni prodajalci lokalnih dobrot, širni cvetoči travniki, s številnimi čebelnjaki, ogromno gozdov, v daljavi pa mamljive gore, ki so se lesketale v soncu.

Most je res nekaj posebnega. Dolg je 366 metrov, visok 146 metrov, razpon največjega loka pa meri 116 metrov. Seveda pa ne manjka rafting centrov, najdaljšega v Evropi zip line spusta nad reko in pa seveda številnih campov in uličnih prodajalen. Cesta je speljana ves čas tik nad reko Taro, ki je resnično smaragdna in res lepa in pa predvsem čista reka.

Nekaj kilometrov pred Biogradsko goro naju je ustavil policaj, ki pa ni zahteval niti vozniškega dovoljenja. Samo lepo je pozdravil in nama zaželel sretan put, verjetno zaradi kar gostih dežnih kapljic. [Narodni park Biogradska Gora \(42.915917,19.575322\)](#), z jezerom in pragozdom je bilo najino naslednje postajališče. Pred vstopom v sam park je vstopnina 3€ po osebi, potem pa sva se s camperjem zapeljala do parkirišča v samem parku, kjer so se odpirali pogledi na pragozd in jezero. Zunaj je rahlo deževalo, temperatura je bila komaj 13°C. Res hladno za ta letni čas, kljub nadmorski višini 1100 metrov. Približno 3,2 kilometra dolga gozdna pot skozi pragozd in ob jezeru, ti na trenutke jemlje dih od prečudovite narave. Brest, javor, bukev, tisa, smreka, ... so značilne drevesne vrste, stare od 350 do 400 let, ogromna drevesa, ki po obsegu merijo okoli 5 metrov, v višino pa jim ni videti konca. Pa ogromni listi lapuha, več kot 150 različnih rastlinskih vrst in temu primerno število živalskih vrst. Mimo dveh manjših jezer, štirih pritokov, ki se zlivajo v Biogradsko jezero, le ta pa v Taro. Res čudovito, kljub malce slabšemu vremenu vredno ogleda. Zelo lepo urejena pot, mimo številnih informativnih tabel, klopi za počitek, paviljonov, ribogojnice in informativnega muzeja, do trgovinic s spominki. Vmes pa pogledi na pragozd, kjer je vse naravno in človek ne posega v okolje. Po sprehodu sva si privoščila kosilo in počitek, potem pa sva nadaljevala proti Podgorici. Ob poti sva se ustavila ob [manastirju Morača \(42.763722,19.389322\)](#), kjer se ob vhodu v samostan pase čreda ovac. Pred samostanom je idiličen potok, stara oljka, mize in klopi, nasadi cvetočih hortenzij, nezrelih mladih dreves mandarin, iz brona viliti različnih velikosti zvonovi, grobovi nekdanjih živečih pravoslavnikov, čebelnjaki in pa seveda štanti z nabožno robo. Notranjost samostana je barvito poslikana, sicer pa je manastir temačen in turoben. Značilne so ozke in dolge sveče, ki le na določenih mestih osvetljujejo cerkev. Na drugi strani je v zunanosti samostana spominska plošča padlim in pa vodnjak z zanimivo pipo in bronastimi lonci, v katerih si lahko postrežeš sveto vodo. Nadaljujeva v smeri Podgorice, po veličastno speljani cesti, pod slikovitimi kamnitimi predori, po 140 metrov dolgem visečem mostu, ki ga je gradilo slovensko podjetje. [Most Millenium \(42.445039,19.258778\)](#) ponuja razglede na sotesko Morače in je res nekaj posebnega. V samem centru Podgorice sva parkirala blizu na [brezplačnem parkirišču \(42.436422,19.248078\)](#), blizu šolskega igrišča, parka kralja Nikole, ameriške ambasade in športne dvorane Morača. Zunaj še kar dežuje, temperatura pa se je v večernih urah povzpela na 17°C. Zato sva naredila le še panoramsko vožnjo po samem centru bivšega Titograda, jutri pa novim dogodivščinam naproti.

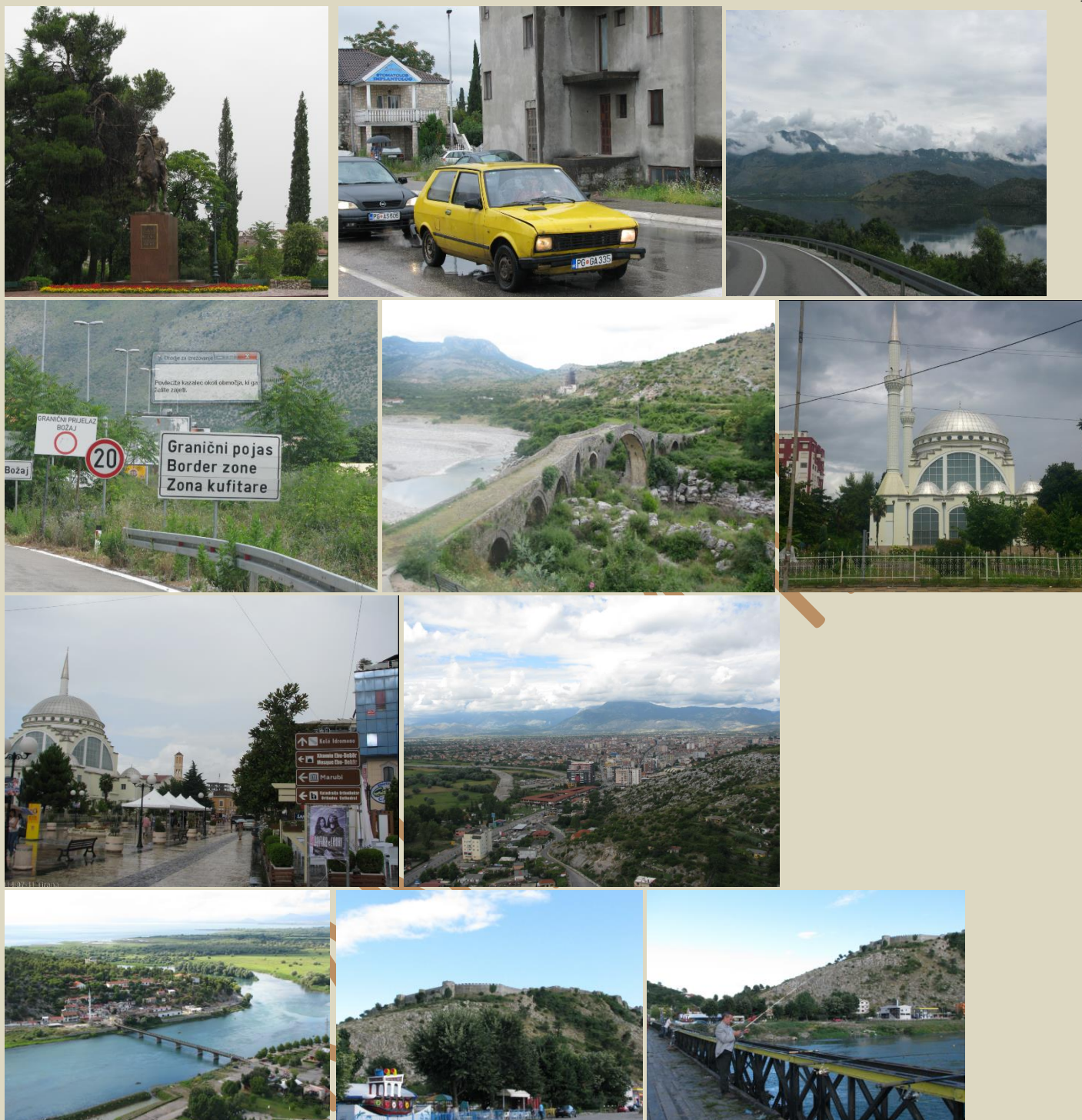

11. 7. 2014, petek

Zbudila sva se v deževno jutro, pri 17°C. Jutranji sprehod po samem centru mesta naju je osvežil in prijetno presenetil. Mimo ameriške ambasade, športne dvorane Morača na most Millenium, ki je res nekaj posebnega. Sprehodila sva se po najbolj mondeni ulici, kjer so številni butiki in kafiči, v senci dišečih mimoz, do [parlamenta \(42.439764,19.260761\)](#). Nasproti je ogromen kip kralja na konju, potem pa čez most mimo kopališča in hotela ob Morači, mimo drevoreda ginkijevcev, do kule iz 18. stoletja. Iz ulic se dvigata kar dva minareta muslimanskih džamij, ki dajeta mestu pridih mešanice različnih ver in kultur. V camper sva prišla ob sončku, zato sva po malici nadaljevala v smeri Albanije. Takoj, ko sva zapustila Podgorico, sva zavila na most čez reko [Cijevno \(42.396385, 19.299038\)](#), ki je v kanjonu, zato je možen tudi kanjoning. Kar naenkrat je okolje postalo bolj kmetijsko usmerjeno, ob cesti širni vinogradi, ceste brez urejenih bankin, blatne in z ogromnimi lužami. V Pločah prvi pogledi na Skadrsko jezero, ki je ponekod povsem zaraslo z lokvanji in drugim rastlinjem. Na prehodu nobenih problemov, le pregled in skeniranje dokumentov traja cca 5minut. Na mostu [Mesit Bridge \(Ura e Mesit\) 42.114203,19.574281](#) sva imela prvi postanek. Pogledi na reko Kir, smetišče, lokalne kočijaže in umazane domačinke. Vonj po urinu in razpadajočih organskih odpadkih in zopet rahla ploha, so bili vzrok, da sva nadaljevala v sam [center Skadra 42.066734,19.512603](#). Res lepo mesto, čeprav je vidna kultura naroda, kar pomeni da so še vedno smeti in tudi nekaj umazanije. Kar nekaj je klošarjev in cigank z otroki, ki prosijo za leke, to je njihov denar. Zelo lepa zgradba je džamija, pa pravoslavna cerkev, na krožišču je vodomet. V samem centru so številne ulične prodajalne in tržnica, kjer prodajajo predvsem čevlje, skromno in primitivno. Tu sva od uličnih prodajalcev kupila kar precej sadja, saj je za naše razmere smešno poceni.

Na hribčku nad mestom je grad Rozafa, na katerega vodi kamnita, strma, a lepo urejena cesta. [Parkirišče \(42.047564,19.4960535\)](#) je pod gradom za 100 lekov. Tu sva imela kosilo, s pogledom na Skadrsko jezero. Po kosilu pa sva se sprehodila do gradu, s katerega so fascinantni razgledi na jezero, izliv reke Bojane, na mesto Skader, na džamije, na mostove, ... Res lepo, vredno ogleda. Vstopnina za ogled gradu je 200 lekov, v muzej na gradu pa še 150 lekov. Predno sva zapustila mesto sva se sprehodila čez najstarejši lesen most čez reko Bojano, ki je namenjen le pešcem. Pred mostom je [parkirišče \(42.050636,19.492461\)](#), kjer bi bilo možno prespati. Res je most star, potreben obnove, saj ima na sredini luknje in poškodovane deske. Je pa glavni korzo, tu so tudi domačini, ki lovijo ribe. Na desnem bregu reke pa je revna četrt, ljudje živijo v nekakšnih kolibah, otroci na glavni cesti brcajo žogo. Res neverjetno. Potem pa sva nadaljevala v smeri lagune Patokut. Tu so hiške na kolih, ker je močvirnato območje pa je to izvrsten habitat za ptice. Zaradi zelo slabe, blatne ceste, se nisva odločila za dostop, zato sva nadaljevala v smeri Tirane. Po avtocesti, kjer vozijo kolesarji, vprega, ob cesti so prodajalci sadja, tu in tam na odstavnem pasu kdo parkira, pa do lokalne ceste, ki imajo več lukenj kot ementaler, pa tudi vbočene in izbočene ležeče policaje. Policaji pa so tudi stoječi, kontrolirajo hitrost. Peljala sva mimo štirih kontrol. Domačini so prijazni in te opozarjajo na može v modrem, en kolesar celo tako, da je zapeljal direktno na naju in mahal. No tako sva v večernih urah prispela v Tirano, kjer sva parkirala v samem centru pri [nogometnem stadionu \(41.318608,19.822961\)](#). Nočni utrip mesta je res nekaj posebnega, družbe posedajo po travi v parku, kafiči in lokali so polni, menda tudi zaradi bližajočega se vikenda. Nisva si mislila, da je Tirana tako lepo mesto, sploh po tem, kaj sva vse videla na poti skozi vasi in mesta. Veseliva se že jutrišnjega dne, ko se bova sprehodila po ulicah glavnega mesta Albanije.

12. 7. 2014, sobota

Zbudila sva se v delno oblačno jutro pri 17°C. Parkirišče je bilo skoraj prazno, na delu so bili ročni komunalni delavci. Po zajtrku sva parkirala pred [narodno galerijo \(41.325731,19.819281\)](http://41.325731,19.819281). Najprej sva si ogledal piramido, ki jo je dal zgraditi albanski diktator Hodža. Ta objekt je res nekaj posebnega, vendar danes žal propada. Park, z jeklenim mostom, litoželeznim zvonom, velikanskimi cedrami, ... ponuja sprehajalcem možnost relaksacije. Sprehod skozi sam center daje vtis prave prestolnice in ni čutiti revščine in pomanjkanja. Ko pa zapelješ po cesti iz centra, pa veljajo balkanska pravila. Prednost ima hitrejši, predrznejši, ovce in krave spadajo na avtocesto, saj le kako bi prišle do nove paše, konjske vprege, kolesarji so prav tako udeleženci, pa tudi njihova lokalna vozila, kot nekakšni motorji, ki imajo sprednji del predelan v ogromno prikolico, na kateri prevažajo svega i svašta. Tako sva prispela v njihovo modeno središče [Durrese \(41.309154,19.486613\)](http://41.309154,19.486613), parkirala v centru ob glavni cesti, nato pa se sprehodila mimo stojnic do prve plaže. Podobno kot na Rabu, plaža Lopar. Povsod sama mivka, morje pa dolgo časa plitvo in zato daje videz kalnosti. Ležalnik poleg ležalnika, predno pa greš v morje pa si lahko na potujočih stojnicah privoščiš pečeno koruzo, kar na samokolnicah, ali pa krofke ali pa si kupiš plavalni obroč ali pa klobuk. Vse to prevažajo na kolesih ali motorjih. Res nenavadno. Samo mesto je res turistično usmerjeno, veliko je hotelov, kafičev in lokalov, kjer pečejo piščance in kozličke. Fast food je njihova kultura in zato ogromno takšnih ponudb. Mešanica vonjav z albanskim pridihom naju je usmerila po njihovi obvoznici oziroma hitri

cesti naprej, proti Apolloniji. Na poti je na ducate policijskih kontrol, nikjer jih še nisva videla toliko. To daje občutek varnosti, pri vsem tem kaosu. Ob poti sva na bencinski črpalki uredila in zamenjala vse tekočine, potem pa nadaljevala v sončnem vremenu, pri 27°C proti morju. Cesta je še kar zadovoljiva, na krožiščih se pasejo osli, ob hitri cesti pa prodajalci pečene koruze, sadja in zelenjave, a po celi kamioni lubenic, ki jih za prodajo hladijo v mlakužah oziroma malo večjih blatnih lužah. Vsake toliko časa se najde nekdo, ki ustavi sredi ceste in se pogaja z domačini za ceno. Pokrajina se je spremenila v poljedelsko usmerjeno, polja sončnic, koruze, na gričkih vinogradi, oljke, ... Nekaj kilometrov pred mestom Fier sva se ustavila v restavraciji [Safari park \(40.766103,19.585092\)](#), kjer poleg gostinskih uslug ponujajo tudi ogled živalskega vrta, za vstopnino 200 lekov. Živali so zaprte v majhnih kletkah, precej muh in neprijetnih vonjav. Vendar sem bila presenečena nad pestrostjo. Poleg pegatk, pavov, rač, črnega laboda, so bili še rjavi medvedje, med njimi tudi eden brez ene šape. Pa okoli osem levov, ki so čakali na oskrbnika, zato so bili vznemirjeni. V zgornjem delu parka so še lame, jelenjad, vietnamski prašiči, volk, psi z mladički, ... Vredno ogleda, čeprav se mi živali smilijo. Pa sva nadaljevala v smeri cilja, po slabši lokalni cesti, z odprtimi jaški in pogledi na bunkerje. Mimo odcepa za Apollonijo, [na prvo plažo na kosilo \(40.716411,19.367583\)](#). Vau, res lepo, skoraj neverjetno. Mivkasta plaža, leseni mostički, ki povezujejo reko z morjem, v bližini je kar lepo urejen camp. Kot nalašč za lenarjenje. Po obilnem kosilu iz Durresa, kjer sva kupila pečenega piščanca in po doolgem počitku, sva se hotela osvežiti v morju, ki je vabljivo bučal in vabil med svoje valove. Toda žal, nisva uspela prepešačiti, da bi lahko zaplavala. Kar ni videti konca plitvini, ki pa je kalna zaradi mivke. Itak pa je obala v stilu albanske kulture, polna steklovine, odpadkov, hrane, čevljev, skratka svega i svašta. Mogoče bi bilo bolje, če bi se zapeljala na [drugo stran zaliva \(40.714383,19.366846\)](#). Pa tako lepa narava. Škoda. Predvidevava, da bo zvečer tukaj žur, saj so se že začeli zbirati mladi, zato sva se odločila za premik v 43km oddaljen Vlore, kjer bova iskala nočitev z zajtrkom. Mimogrede sva se ustavila še v [Apolloniji \(40.721465,19.470213\)](#), kjer sva si ogledala nekaj ostankov starodavnega mesta. Danes tukaj pripravljajo slavlje, zato ni vstopnine. Albanci ne znajo ohranjati kulturne dediščine, saj so na arheoloških ostankih postavili ogromen oder in kulise, mize so svečano okrasili. Med arheološkimi najdbami so stara drevesa oljk, ki dajejo pokrajini poseben pečat. Pa sva nadaljevala v začrtani smeri, mimo tipičnih vasic, po dokaj ugledni lokalni cesti. Zanimivo je srečati vozila, ki niso domačih registracij, predvsem Libanonci, pa tudi nekaj bosanskih, nemških in kosovskih registracij. Ob sončnem zahodu sva prispela v Vlore, kjer sva parkirala v samem centru pred [stadionom \(40.455311,19.487857\)](#).

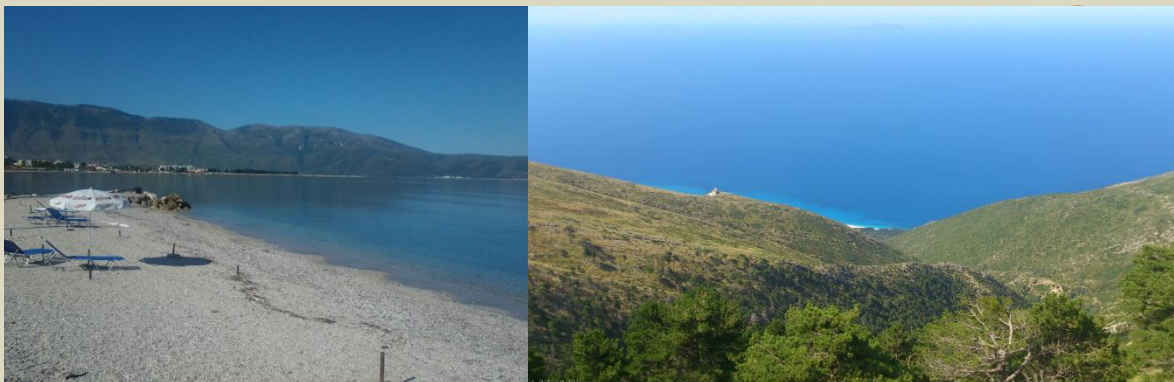
Še nočni sprehod po mestu, do zaprte marine, kjer je zelo živahno, saj je pestra ponudba raznoraznih spominkov in kulinarčnih dogodkov.

13. 7. 2014, nedelja

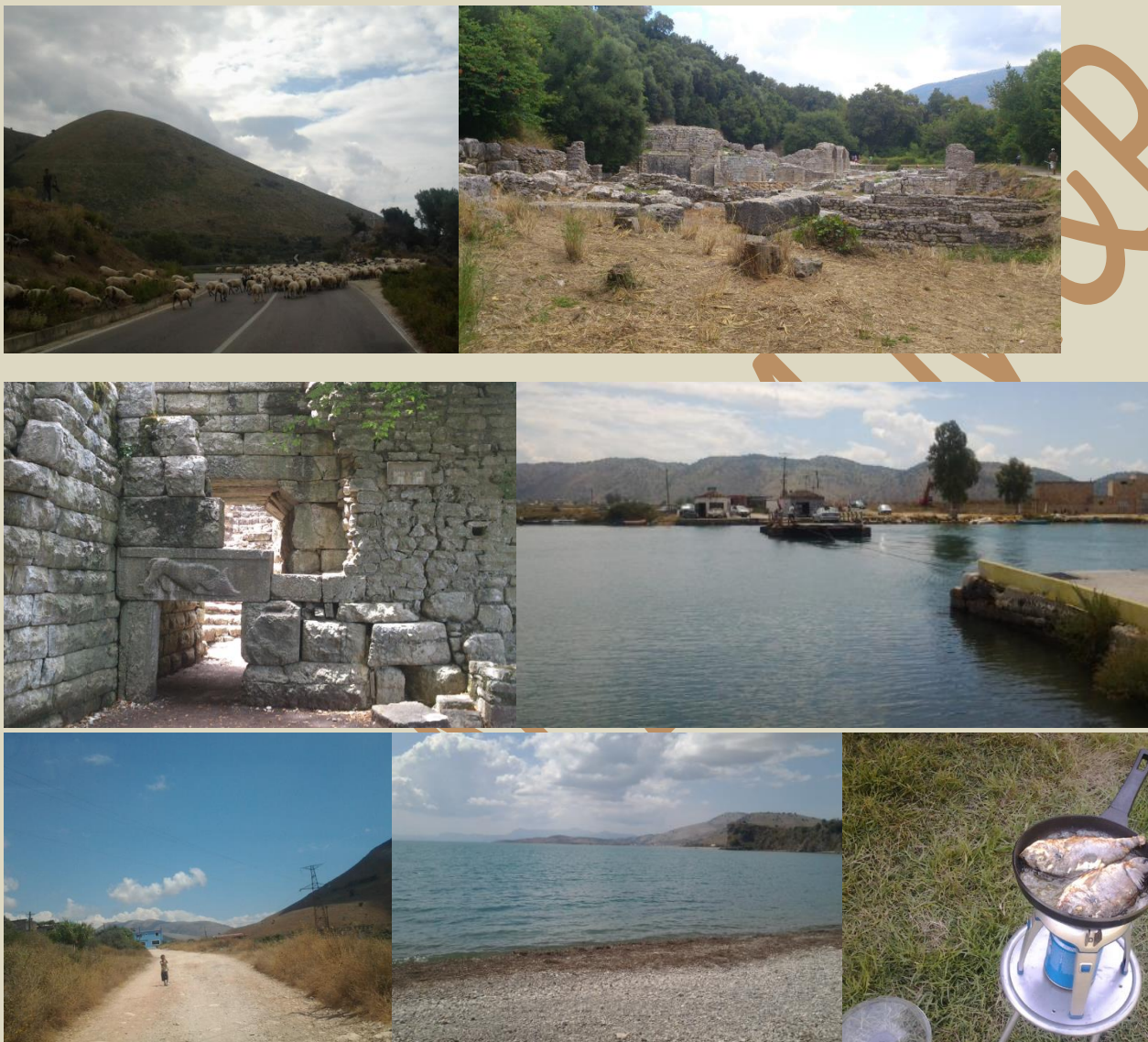
Mirna noč, tako da sva spočita začela najino potovanje v smeri prelaza [Liagora \(40.196683,19.595719\)](#) na 1043m, mimo čudovitih prodnatih plaž, s kristalno čisto vodo, kjer se je prav prijetno osvežiti in nadaljevati potovanje. Cesta postaja vse bolj slikovita, seveda je potrebna previdnost, ker so grbine, luknje in jaški še vedno velika nevarnost voznikov. Ob cesti zopet lokalni prodajalci medu, propolisa in žajblja. Ustavila sva se pri izviru [studenčnice \(40.203289,19.587608\)](#), se osvežila in dopolnila rezervoar z vodo. Na vrhu prelaza so restavracije in čudoviti pogledi na albanske plaže. Res lepo, a le od daleč, bomo videli od blizu kako je z umazanijo. Zapeljala sva se proti plaži [Palasess \(40.166825,19.590136\)](#). Obala je začuda čista, dostop je deloma makadam, na koncu pa je čisto nov asfalt. Problem pa je parkirati, ne da bi zagreznili, saj so bila že vsa dobra mesta zasedena. Hitro sva se rešila iz objema albanskega peska, skoraj tako kot da bi bila že stara mačka v odkopavanju peska. Žal nama ta plaža ni usojena, greva naprej. Preselila sva se na plažo [Kronea \(40.105225,19.728675\)](#), kjer sva se kopala v kristalno čistem morju, in uživala do večerje. Tako je lepo tukaj, da bova koristila še usluge nočitev z zajtrkom. Ob klepetu, sončnem zahodu in bučanju morja, sva zaključila čudovit dan.

14. 7. 2014, ponedeljek

Zbudili so naju galebi in šumenje valov. Prav prijetno jutro, delno oblačno in 24°C. Kot nalašč za potovanje. Odločila sva se, da nadaljujemo proti Sarande, vmes pa se pustiva presenetiti. Po vijugasti panoramski cesti, ki je še vedno tipično albanska, mimo vasi, kjer pastirji z ovcami občasno zaprejo cesto, mimo anoreksičnih krav, ki nimajo dovolj hrane za preživetje, mimo širnih nasadov oljk, z lepimi pogledi na obalo in plaže. Boršt je eno izmed mest, ki ponuja široke plaže in možnost nočitve za camperje. Midva pa sva v delno oblačnem vremenu potovala mimo, ker nisva potrebovala takšnih uslug. Peljala sva mimo širnih plantaž čajevca in izvira studenčnice, kjer se prijazni domačini oskrbujejo z vodo. V samem centru mesteca [Serande \(39.873178,20.003325\)](#) sva parkirala tik ob glavni tržnici, ki je zelo dobro založena. Tu sva kupila ribe, sadje in zelenjavo po zelo nizkih cenah, tako da sva porabila vse leke. Tu se že pozna vpliv Grčije, saj so ljudje drugačni, celo razumejo angleško. Še v dopoldanskem času sva nadaljevala proti mestu [Butrint \(39.744086,20.018836\)](#), mestu na hribčku, ki je pod UNESCOVO zaščito. Vstopnina je 5€ po osebi, a je kaj videti. V nacionalnem parku so zgodovinske, arheološke zanimivosti, ki segajo v čas 200 let pred našim štetjem. Tu je šla najkrajša pot iz Aten do Benetk in prav zato so v 13. stoletju nadzor prevzeli Benečani, ki so mesto imeli v lasti do 19. stoletja. Nekateri to mesto enačijo s Trojo, vendar se še do danes ne ve, ali so Homerjevi zapisi resnični. Na vrhu je grad, v katerem je muzej z različnimi najdbami na tem ozemlju. Zanimive so tudi lastovke, ki gnezdijo v ženskem stranišču in pa lačni mladički, ki čakajo na hrano. Sprehod med 14 različnimi arheološkimi najdbami, od teatra, do cerkve in drugih objektov, do ostankov akvadukta in obzidja med nasadi evkaliptusa lahko trajajo več ur, midva sva za ogled porabila dobri dve uri. Lepo in vredno ogleda. Po sadni malici sva zapeljala na splav, ki te za ceno 10 evrov pripelje na drugo stran reke Butrin, ki se iz jezera zliva v

morje. Narava je čudovita, saj ponuja tako razglede na zavarovano mokrišče, kot tudi na nekdanje mesto. Vožnja s splavom je nekaj posebnega, saj se pelješ na sodih ki so prekriti z deskami. Zob časa je najedel deske in splav na jeklenicah, ki vlečejo na drugo stran reke. Cena je za 2 minuti adrenalinske vožnje 10€/AD, kar pa ni tako malo za njihove razmere. Potem pa kulturni šok. Ceste da te kap, na cesti od romčkov, do krav, pastirjev, makadama, luženj, luž, ... Tako vse skoraj do grške meje. Potem pa še nekaj kilometrov do prve plaže [Sagiada \(39.640211,20.141686\)](https://www.openstreetmap.org/?lat=39.640211&lon=20.141686) na kosilo in kopanje. Pot do plaže je asfaltirana, na plaži tuš, parkirala sva v senci, s pogledom na morje. Najprej na kopanje. Ker je zaliv, je morje zelo toplo, vendar pa je polno trave, ki pa je verjetno prisotna zaradi slabega vremena na severu. Spekla sva albanske orade, pila izvrstno vino in uživala v sončnem zahodu. Današnji dan je bil kljub rahlo oblačnemu vremenu in popihavanju toplega vetra, čista devetka.

15. 7. 2014, torek

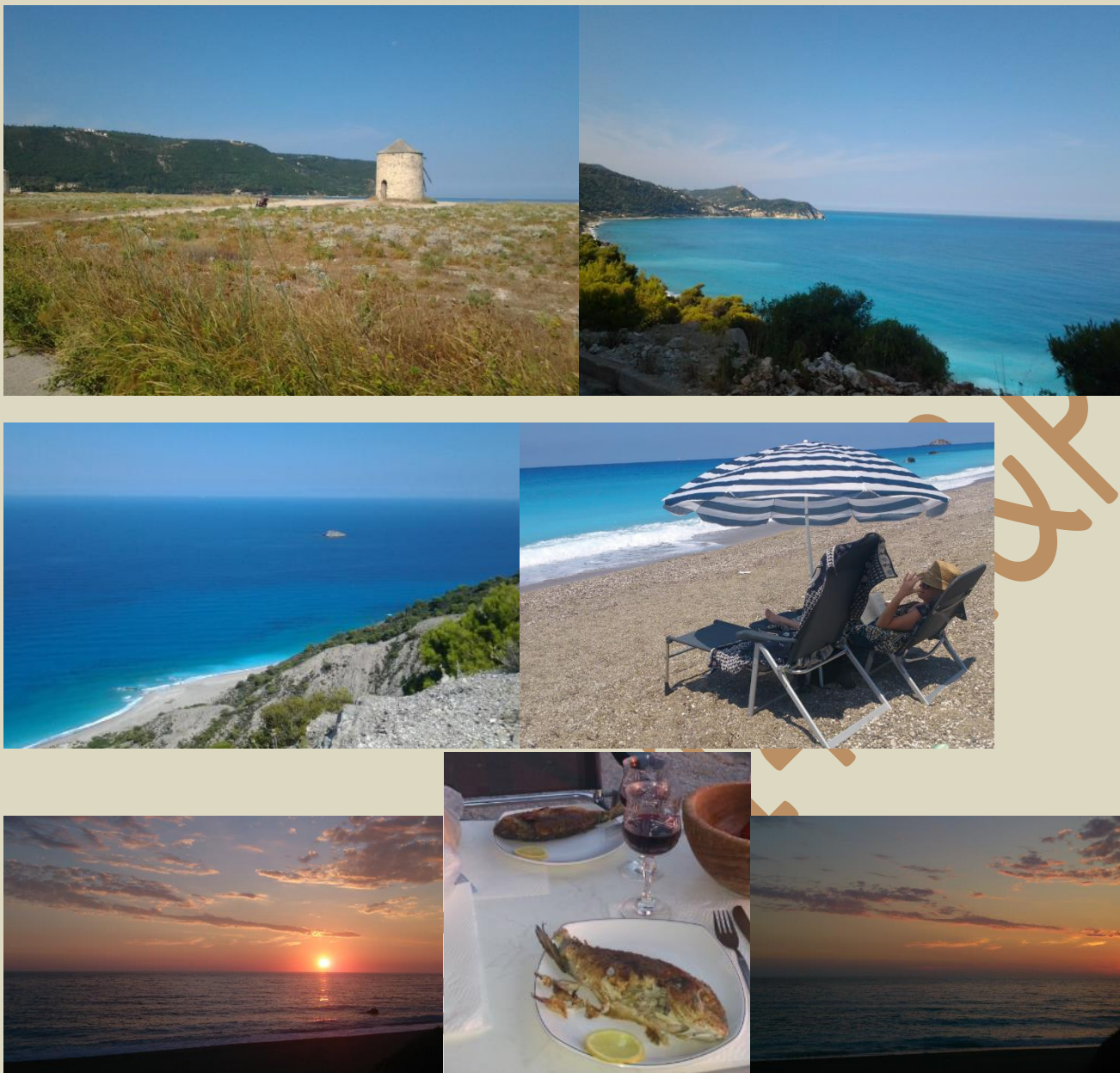
Danes sva malo dlje spala, saj je v Grčiji ena ura naprej. Mirno jutro, na plaži mešana družba Francozov, Poljakov in Nemcev. Po zajtrku kopanje v mirnem in danes bolj čistem morju, potem pa počasi naprej proti Lefkadi. Delno oblačno dopoldne pri 26°C. Najprej sva zavila v пристanišče v [Segiadi \(39.625681,20.181436\)](https://www.openstreetmap.org/?lat=39.625681&lon=20.181436), kjer sva se oskrbela z vodo. Grško ribiško пристanišče, kjer je opaziti še vedno pridihi albanske kulture. Navaditi se bo potrebno na zapise v grščini in na njihov način življenja. Zaradi visokih temperatur se vse odvija kasneje in se zato zavleče v rano jutro. Zato so dopoldnevi mirni in kot nalašč za potovanje. Po dokaj lepo urejeni cesti, mimo številnih nasadov agrumov, čez jez za elektrarno in seveda mimo nasadov oljk do nasadov kivija in smokev. Rodovitna pokrajina, obdana s trsjem, kar nakazuje bližino mokrišča. V smeri Preveze, kjer se cesta vije med cvetočimi oleandri, pisanih barv, sva se ustavila še v trgovini, kjer sva nabavila najnujnejše. Pogledi na lepe plaže pri 29°C in rahlem pihljanju so naju zvale na kopanje in malico. Plaža [Monolithy \(39.024956,20.715289\)](https://www.openstreetmap.org/?lat=39.024956&lon=20.715289) je dolga približno 2 kilometra, lahko dostopna, peščena, lepo morje, tuši in možnost spanja. Midva sva dogovorjena za kosilo z Marjano in Damjanom, zato sva nadaljevala v smeri [podvodnega tunela \(38.948029,20.757158\)](https://www.openstreetmap.org/?lat=38.948029&lon=20.757158), 1570 metrov dolžine. Res nekaj posebnega, zunanji izgled enak kot pri normalnih tunelih, občutki enaki, je pa tunelnina 5€ za camper. Kar precej za ta dober kilometer predora. Čez dvizni most na Lefkado, kjer sva

parkirala v samem centru mesta. Mestece je idilično, s številnimi mostički in neskončno dolgo promenado. Seveda pa ne manjka lokalčkov z grško hrano in pa butikov s ponudbo na malce višjem in seveda tudi dražjem nivoju, kot sva jo bila vajena. Potem pa naprej po cesti tik ob morju do [Canali \(38.798731,20.720702\)](tel:38.798731,20.720702) plaže na kosilo, kopanje in druženje z Damjanom in Marjano. Spekli smo si pravo grško večerjo, pili tipično grško vino restino in uživali ob klepetu. Okoli polnoči so zaradi neugledne romske soseske prišli policaji in morali smo se seliti na plažo [Gyropetra \(38.850069,20.695958\)](tel:38.850069,20.695958). V družbi še treh avtodomarjev smo prenočili na plaži, ki je raj za kajtanje.

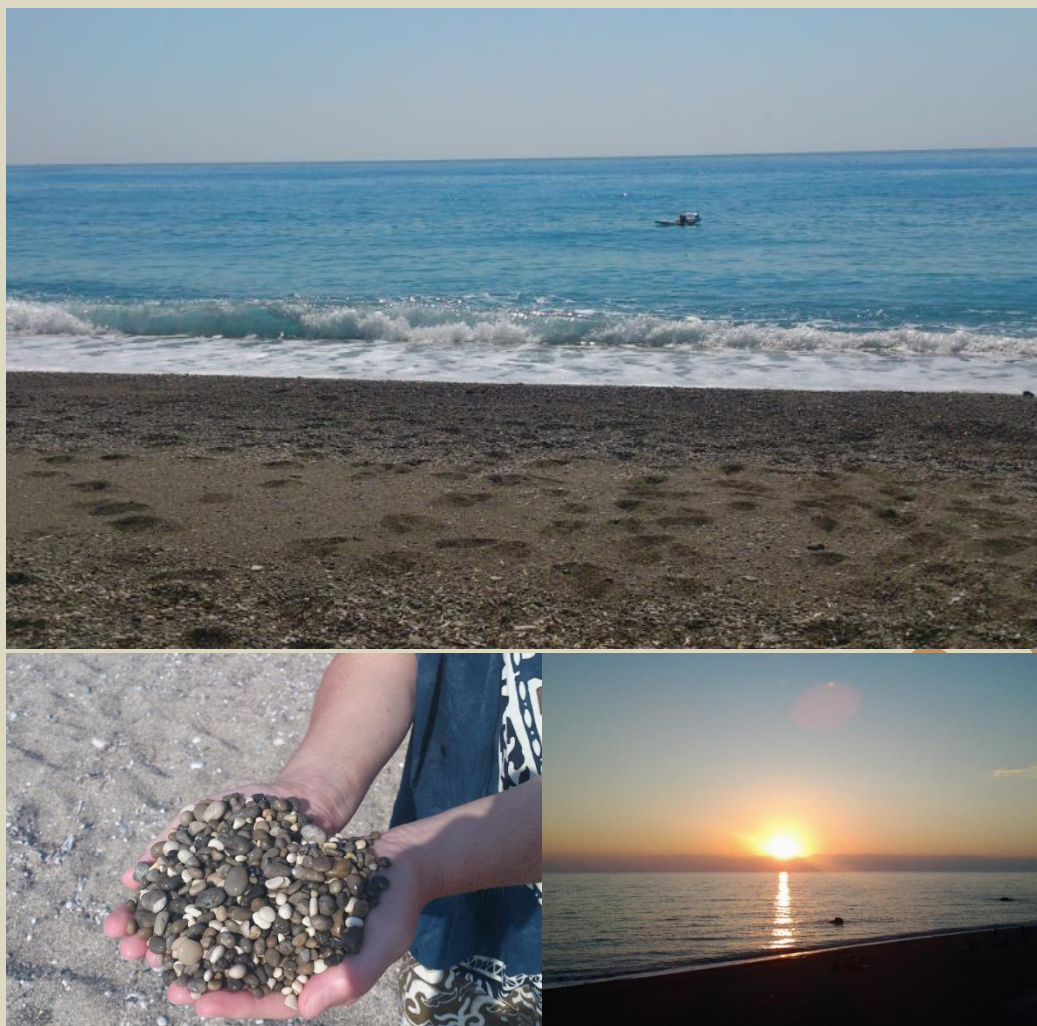
16. 7. 2014, sreda

Zbudili smo se v čudovito sončno jutro, kjer smo imeli obilen zajtrk, jajčke z ocvirki in hrenovke. Še kavica in slovo od Damjana in Marjane, potem pa vsak svojo pot. Midva sva nadaljevala proti bojda najlepši plaži [Gialos \(38.66974,20.557297\)](tel:38.66974,20.557297). Cesta se strmo vzpenja in prav zato se ponujajo čudoviti razgledi na turkizno modro morje. Fantastično. Približno 5 kilometrov adrenalinskega spusta po ozki, asfaltirani, vijugasti cesti, mimo čebeljakov, kamnolomov in grških preprostih kmečkih bajtic, do raja na zemlji. Res nekaj čudovitega. Parkirala sva na sipini, s pogledom na peščeno plažo in odprto, valovito turkizno morje, ki mu ni videti konca. Na desni strani je nekaj podobnega kafiču, v morju pa so zapičene tri skale, ki naravno naredijo še bolj mistično. Približno 3 kilometrska plaža, ki je zasedena predvsem s kamperji in dnevnimi obiskovalci in sicer tako, da ima še vedno vsak svojo zasebnost. Danes je 33°C, rahla sapica in nebo brez oblaka. Čista uživancija. Upoštevala sva enega od 10 grških pravil, da se prehranjuješ pozno zvečer, sicer boš jedel sam. Pozno zvečer sva si spekla ribjo pojedino in uživala na pogled fascinante sončnega zahoda. Čisti odklop in nabiranje nove energije.

17.7.2014, četrtek

Danes je dan za čisti odklop. Mir, uživanje v bučanju valov, poslušanju glasbe škržatov, branje knjig, sprehajanje po dolgi, peščeni plaži, kopanje v lonskem, turkiznem morju, pozibavanje na blazini na valovih, razvajanje. Vreme je sončno, brez oblčka, zunaj pa 34°C. Ne bi verjela, da je v camperju prijetno, saj je kar 8 stopinj manj, kar je sprejemljivo. Najini sosedi so Čehi, Nemci in slovenski Gorenjci, ki pa niso preveč komunikativni. Predrzni in glasni grški turisti so proti večeru postali najini zelo bližnji sosedi, tako da nama ni bilo dolgčas. Okusna večerja in sončni zahod ob rahlem popihavanju vetriča sta dala piko na i nepozabnemu dnevu.

18. 7. 2014, petek

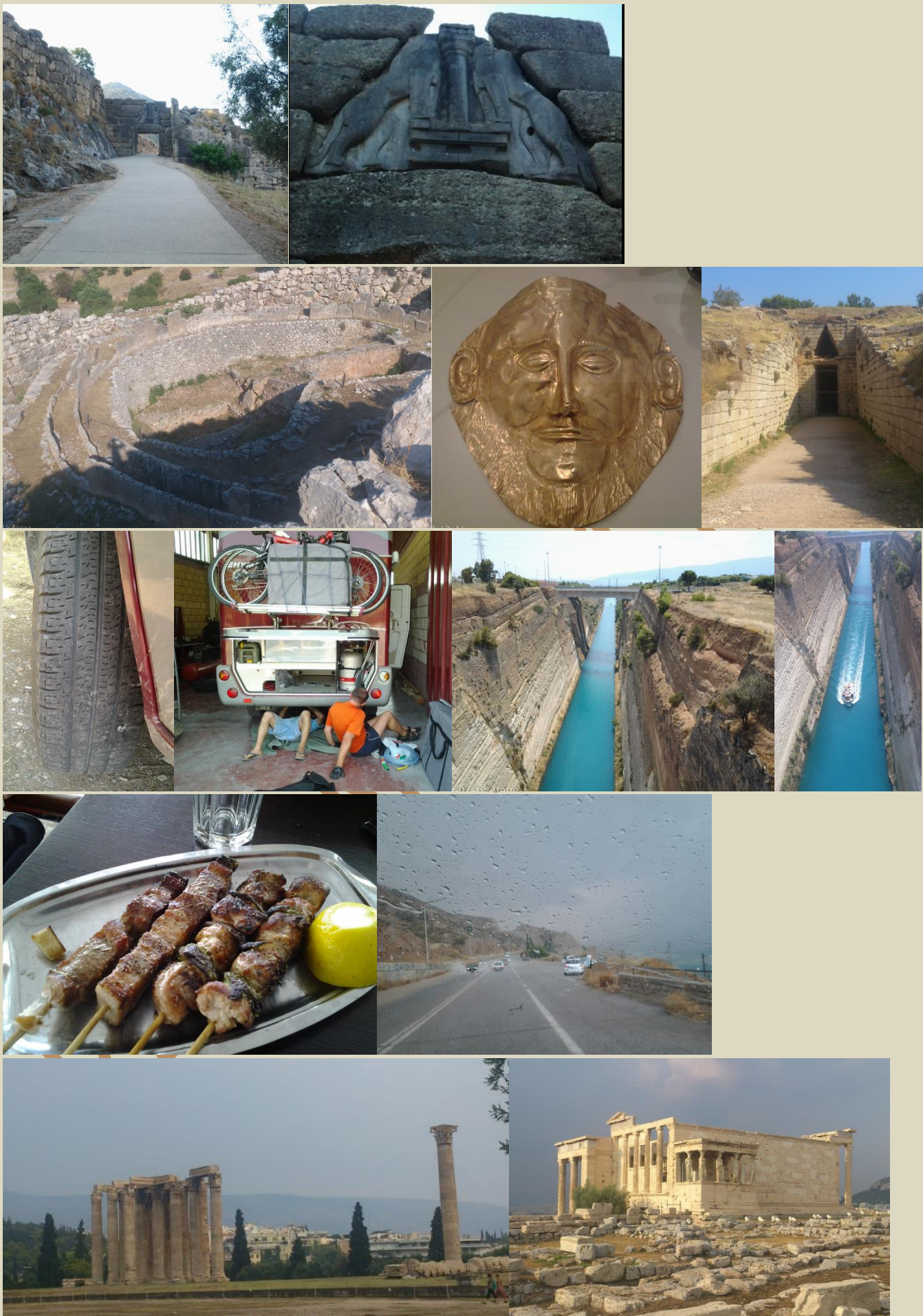
Slovo od prečudovite plaže, potem pa proti manjšemu mestecu Vasiliki. Po slikovitih gorskih cestah sva se ustavila v vasi [Agilos Petras \(38.666502,20.601935\)](#), kjer sva dopolnila in zamenjala tekočine pri vaškem vodnjaku z jaškom. Nerodno je le to, ker ni možno priklopa cevi. Le dober kilometer naprej ob cesti je pravo napajališče z [vodo \(38.65358,20.59990\)](#), a brez jaška. Še nekaj kilometrov in že sva prispela v malo obmorsko mesto s pristaniščem in trajektno linijo za Kepadokijo. Številne trgovinice, taverne in restavracije z girosom, souvlakijem in dzatzikijem, pa seveda tudi mestna plaža, kjer je tudi primeren prostor za camperje, le morje je pristanišču primerno, zato sva nadaljevala proti Lefkadi. Najprej po nakupih v Lidl trgovino, ki je odlično založena, potem pa v sam center mesta. Tu sva si privoščila njihovo tipično jed gyros pito, v lokalu tik ob morju, s pogledom na jahte in jadrnice. Kar okusno, pa velike porcije, tako da ne moreš pojesti vsega. Pri 35°C in žgočemu soncu, sva v ohlajenem camperju nadaljevala proti Peloponezu. V [Amflioichi \(38.872783,21.159069\)](#) sva se ohladila v zalivu blizu pristanišča, potem pa mimo oljčnih nasadov in vinogradov do fascinantnega mostu, ki povezuje celino s Peloponezom.

Mostnina za most [Rio Antrio \(38.322064,21.772707\)](#) je 13,20€. Je drugi najdaljši viseči most na svetu, dolg 2880 metrov, širok pa skoraj 28 metrov. Res nekaj posebnega, sploh moški del je bil izredno navdušen nad mojstrovino gradnje iz leta 2006. Potem pa naprej po otoku Peloponez do plaže [Diakofto \(38.201975,22.194328\)](#). Parkirala na plaži, se skopala v Egejskem, morju, kjer sva prvič Grčiji videla ježke, se stuširala, saj so tuši na plaži, potem pa dalje v smeri Miken. Verjetno zaradi krize imajo v Grčiji ogromno cest, predorov in mostov v gradnji, za katere pa ni videti, da jih bodo kmalu dokončali. Prav zato pa so ceste smrtno nevarne. Omejitve so, vendar jih nihče ne upošteva. Če bi se držala omejitev, bi bila ovira, kar pa zopet prinaša prehitvevanja ob polni črti in izsiljevanja. Pokrajina pa je na tem delu zanimiva, gorata s sipinami in porasla s cipresami in drugimi iglavci. Po nekaj desetih kilometrih se je pokrajina prelevila v širne nasade oljk, ki se vlečejo kar nekaj kilometrov in jim ni videti konca. Posledično pa tudi obcestni prodajalci olja in oliv. Končno sva prispela v eno najslavnejših antičnih mest, med Korintom in Navplio, v [Mykines \(37.730478,22.754117\)](#). Parkirala sva na parkirišču pred vhodom. Danes sva žal prepozna, saj je delovni čas od 8 do 20 ure. Bova pa jutri med prvimi obiskovalci. Danes pa le še čudovit nočni pogled na razsvetljeno antično mesto.

19.7.2014, sobota

Med prvimi obiskovalci sva vstopila v antično mesto Mykenes, ki je pod Unescovo zaščito. Vstopnina je 8€ po osebi. Že takoj na začetku slavna Levja vrata, Atrejeva zakladnica ter kraljevska grobnica, ki je kljub svoji preprostosti naravnost osupljiva. Tu je bila odkrita kraljeva zlata maska, ki jo hranijo v Narodnem arheološkem muzeju v Atenah. Tudi tu je arheološki muzej, kjer hranijo različne predmete iz nekdanjega mesta. Večno vprašanje pa bo ostalo nerešeno in sicer ali je bila tu zares Agamemnova palača ali ne. Pa še eno vprašanje bo ostalo nerešeno, ali nama je kdo na urejenem parkirišču podstavil žebelj, ali pa je bil to le slučaj. Zopet menjava gume pa vulkanizer, pa vročina... Izkušnje so pokazale, da to opraviva tik tak, potem pa spet dobre volje naprej. Do [Korintskega prekopa \(37.926800,22.994578\)](#), ki ti res vzame sapo. Premalo je opevan v primerjavi z drugimi, kot na primer Sueški. Že sami podatki, da je dolžina prekopa 6343 metrov, širina pri morju je 21 metrov, globina kanala je 8 metrov, višina 79 metrov, gradili so ga 12 let, 1893 je bil odprt za promet, ki je povezoval Aegean luko in Sredozemsko morje. Skrajšal je pot za 131 navtičnih milj. Res fascinantno. Različni mostovi čez prekop, od premičnega, do železniškega, do najbolj impozantnega, kjer se sprehaja na stotine turistov. Ob koncih in krajih mostov pa grški sirtyki, trgovinice z lokalno ponudbo in pa gostilnice, kjer ponujajo okusno grško hrano. Danes sva poskusila souvlaki in grško pivo. Okusno, potrebna nama je bila le še osvežitev, zato sva zapeljala na [plažo \(37.914934,23.008595\)](#) tik ob Korintskem prekoku. Super, ravno prav za nadaljevanje potovanja. Mimo številnih mest, po hitri cesti do glavne prestolnice. Ravno pravšnja ohladitev, saj se je zaoblačilo, temperatura je padla za 7°C, in začele so padati prve kaplje. Nevihta nama je oprala kar prašen camper, tako da si ne moreš predstavljati boljšega. Kljub temu, da Atene slovijo po hrupu, smogu in prometni zmedi, je le malo sredozemskih mest, po katerih bi se bilo prijetneje sprehajati. Pogled na Partenon, eno najlepših svetovnih zgradb in grič Likajt, ki se pne nad mestom, razvedri še tako skeptičnega obiskovalca. Ceste so moderne, ob njih so bizantinske cerkvice. Pridih starodavnosti se skriva v vsakem kotičku mesta, povsod so vidni oboki, stolpi ali temelji kakšne starodavne zgradbe. Parkirala sva [pred pokopališčem \(37.965036,23.735386\)](#), kjer je zraven glavni park, parlament in sam center mesta. Nato pa sva začela s pohajkovanjem po samem centru Aten. Mimo novejših zgradb, na hribček, kjer je Akropola, templji Partenon, teater in ogromno stebrov in arheoloških izkopenin. Res fascinantno. Vstopnina je 12€ po osebi in sicer za dvodnevni ogled še ostalih znamenitosti kot so starodavna Agora, Dionizijev teater, tempelj Olimpik Zeus. Danes sva se povzpela še na skalo blizu muzeja zgodovine, kjer so čudoviti pogledi na osvetljeno Akropolo in na vse ostale templje, svetišča, cerkve, mošeje, skratka na celo mesto. Čudovito. Še sprehod do camperja, mimo Plake, starodavnega mestnega jedra, številnih prodajalen, kafičev, uličnih nastopačev, potem pa na nočitev z zajtrkom na hribček [Lycabettus \(37.984023,23.746199\)](#). Omg, ožina ceste, saj so po obeh straneh parkirani avtomobili, klanec pa tak, da ti je slabo in to sredi Aten. No, saj prevozi na kratek čas in kratko razdaljo 260 višinskih metrov. Ko pa sva parkirala na vrhu, pa je ogromno asfaltirano parkirišče in pa čudoviti razgledi. To parkirišče zaradi ozke ceste odsvetujem večjim AD. Danes je sobota, tako da je precej gneče, veliko mladine, glasbe, skratka žur. Pa sva se tudi midva podala na nočni sprehod in po slučaju pristala na samem vrhu, kjer je zvonik in pa restavracija oziroma kafič. Na terasi pa razgledi za Bogove in za naju. Utrujena, a polna lepih vtisov sva zaključila pozno v noč.

20. 7. 2014, nedelja

Prebudila sva se v sončno jutro, s čudovitimi razgledi na mestno prestolnico. Kljub hrupnemu nočnemu življenju, sva se dobro spočila in naspala. Še jutranja kavica, potem pa v sam center mesta, kjer sva parkirala pred [Zappeion \(37.969525,23.736225\)](#), ob narodnem parku, v senci avtobusov. Peš sva jo mahnila mimo osvežujočega vodometa, čez park, do Zeusovega templja. Čeprav sva ga včeraj opazovala le od daleč, pa ko prideš zraven, ti vzame sapo in zavlada neka posebna energija. Potem pa po ulicah mimo podzemne železnice, do [grškega parlamenta \(37.975272,23.735803\)](#), kjer sva si ogledala menjavo straže. Na tisoče ljudi, ogromno policije in pa smešno oblečeni vojaki, ki bolj spominjajo na pajace, kot na vojake. Na glavi rdeča kapica, z dolgim cofkom, bela kratka obleka, s kimono rokavi, drap volnene žabe ali pajkice, obute pa rdeče zaprte cokla variante z ogromnim črnim cofom. Ceremonijo so spremljali tudi ostali vojaki, ki so korakali podobno sirtakiju in pa orkester, ki je igral grško himno. Zanimivo je tudi to, da eden od normalno oblečenih vojakov skrbi za stražarje in jim popravlja oblekico, pa rokave, ... Po skoraj polurnem čakanju na soncu, sva pri 30°C nadaljevala mimo občine, narodne knjižnice z zavitimi stopnicami do Arheološkega muzeja. Pod klimo sva si ogledovala različne grške najdbe v različnih obdobjih, kipe, stebre, vrče, nakit, ... Najbolj me je prevzela zlata Agamemnova kraljeva maska in tudi predmeti iz Myken. V muzejski trgovini sva kupila spominek, potem pa na kosilo v eno izmed grških restavracij. Ko sva se okrepčala, sva skozi park prišla do peklensko segretega camperja in se pri 40 stopinjah le še s panoramsko vožnjo poslovila od Aten. Potem pa proti severu v smeri Delphija. Na poti približno na sredini do Delfija je sledilo presenečenje. Zapeljala sva v vasico Petra, na hribčku in po lokalni cesti do slapa z istim imenom. Torej Petra kar trikrat, če upoštevamo še mojo malenkost. Osvežitev v hladni senci in z vodo iz [slapa Petra \(38.358486,23.054789\)](#), nama je dela nove energije za nadaljevanje potovanja. Po dokaj lepi cesti sva se peljala mimo idiličnih gorskih vasic in pristala v arheološkem mestecu [Delphi \(38.4801,22.500073\)](#), ki je na nadmorski višini 650 metrov. Tu se da dihati, saj je precej borovcev, ki dajo mestecu še poseben pridih. Ker sva bila lačna, sva si v domači grški restavraciji privoščila njihove tradicionalne jedi, od dolmadesa, grške solate, jagnjetine in ribe. Pila sva lokalno vino in si tako odpočila od današnje vročine. Delphi naju je očaral na svojstven način, saj poleg arheologije, ponuja tudi razgled na morje in mesto Iteio. Še

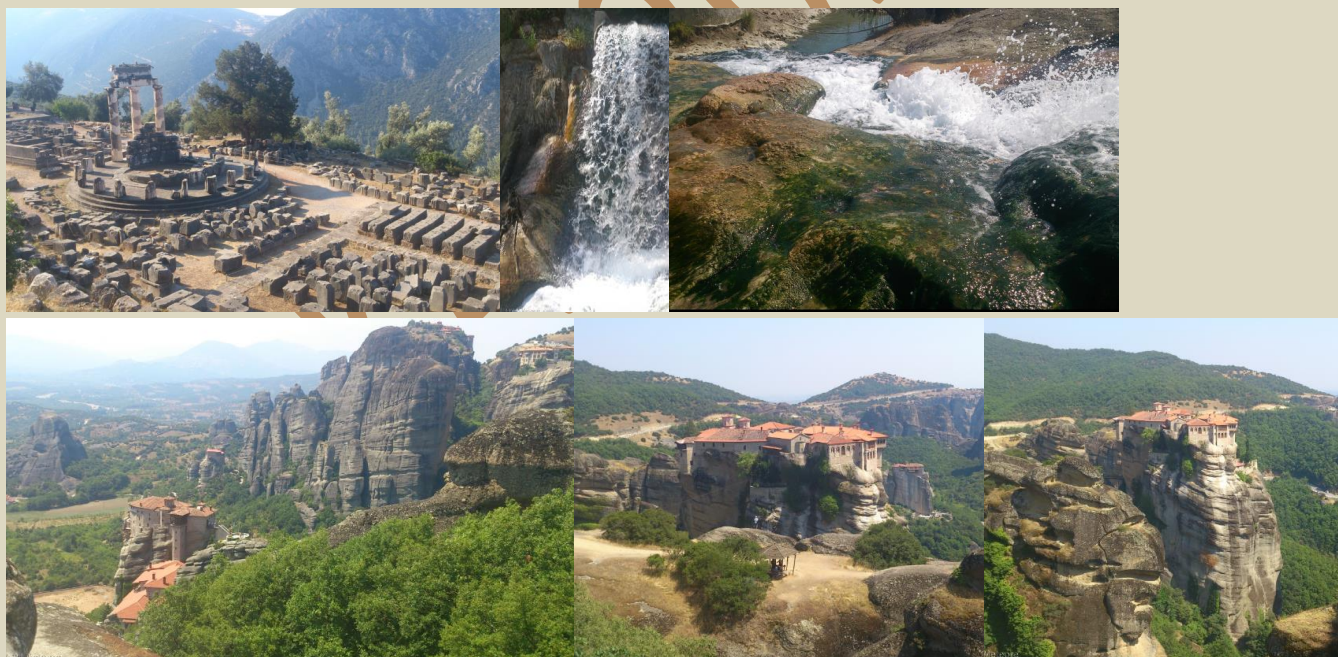
nočni sprehod skozi gorsko mesto, pa nakup spominkov v prodajalnah, kjer prodajajo lokalne izdelke, potem pa na nočitev v družbi [vlakca in avtobusov \(38.481793.22.485558\)](tel:38.481793.22.485558).

21. 7. 2014, ponedeljek

Spet en lep sončen dan, ki že v jutranjih urah ponuja visoko temperaturo. Ogled ruševin templja in gledališča s 5000 sedeži iz 4. stoletja pr.n.š. le od daleč, s pomočjo daljnogleda. Nad gledališčem je viden stadion, kjer je lahko sedelo 7000 ljudi in kjer sta še vedno vidna startno in ciljno mesto za tekmovalca tekačev. Le nekaj 100 metrov stran je muzej, ki hrani prvovrstne eksponate. Najbolj spektakularen je bronasti voznik triumfalne kočije v naravni velikosti. Razporejen v Delfih je težko ubesediti, sama preročišča pa so vklesana sredi pečin in ponujajo razglede na dolino, posejano z oljkami, ki se razteza do morja in mesteca Iteon in Amfisa. Tako sva v opoldanskem času nadaljevala najino potovanje do [Thermopolisa \(38.793339, 22.528400\)](#), še vedno v pokrajini Sterea Ellada. Vroči tolmunčki s termalno vodo, pri 40°C, vonj po žveplu in namakanje nog, potem pa na ohladitev in malico v camper. Sama okolica je tu zanemarjena, veliko je smeti in potepuških psov z mladički. Mimo mokrišča, nasadov breskev, oljk, smokv in nektarin, do trgovine, kjer sva dopolnila zalogo.

Pa naprej proti Meteori. Veličastna strma skalnata pobočja [Meteore \(39.726312, 21.62914\)](#), se dvigajo nad ravnino Tesalije. Od daleč se zdi, kot da je črno sivo skalnato gmoto postavil kakšen grški bog, ki se je rad igral z lončarstvom. Ko pa sva prišla blizu so vidni samostani, pozidani na strmih skalnih tvorbah do katerih pa vodijo nevidne v steno vklesane stopnice in zdi se, da so jih tja nametali z nebes. Od 13 samostanov jih je za obiskovalce danes odprtih le 6, midva pa sva se odločila za obisk samostana Metamorphosis, ki je najvišji, najstarejši in verjetno tudi najimenitnejši. Samostani so bili zgrajeni v 14. stoletju, saj so takrat v skalovju že živeli posamezni puščavniki, ki so tod iskali in nedvomno tudi našli samoto. V notranjosti je presunljiva kostnica, pa temačna s freskami poslikana cerkev, črna kuhinja, klet, kjer so pridelovali vino in pa muzej njihove folklorne. Seveda pa je na vrhu razgledna terasa, ki ponuja razglede na sosednje samostane. To sceno si bova zapomnila za vedno. Ob petih že zapirajo ta samostan, zato sva si v senci privoščila lahko solatno kosilo, potem pa v ohlajenem camperju nadaljevala proti pokrajini Kentriki Makedonia, do mesteca Vrisopoules. Zunaj je peklenko vroče, saj se je termometer povzpela na 40°C. Zadnji čas, da zbeživa stran od vročine. [Parkirišče \(40.035308, 22.334631\)](#) je na 1800 metrih nadmorske višine in je odlično izhodišče za grški najvišji vrh Mytikas, nam bolj znan kot Olimp. Tu pa presenečenje. Pripeljala sva se do zaprtega vojaškega območja. Pričakali so naju vojaki s puškami, narednik je moral odobriti najino bivanje na planini. Morala sva se preseliti dva ovinka nižje, jutri pa se lahko pripeljeva do zapore. Takšna je pač direktiva. Omg, kot da smo v 60 ih letih. Res ne vem, kako jim je uspelo priti v Evropo. Še nočitev z zgodnjim zajtrkom, potem pa proti gori bogov.

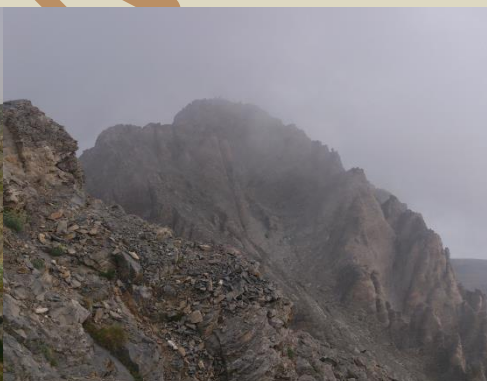
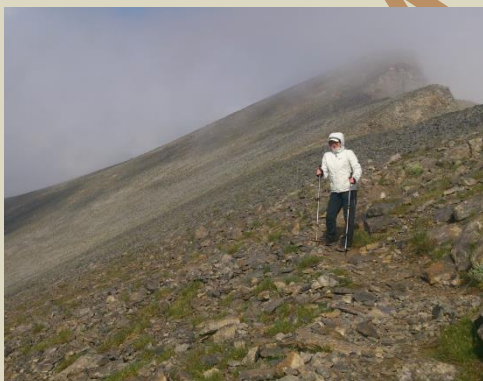
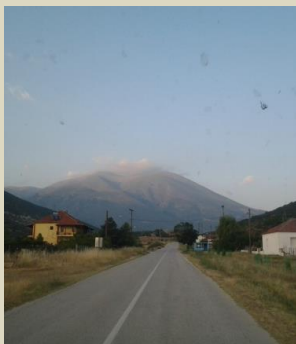

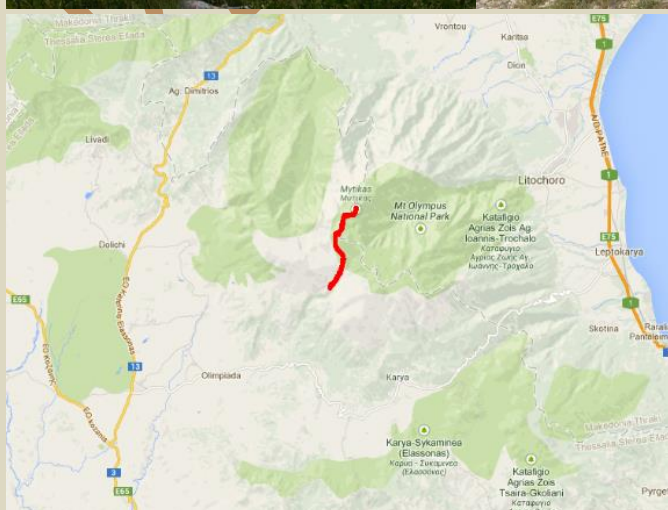
22. 7. 2014, torek

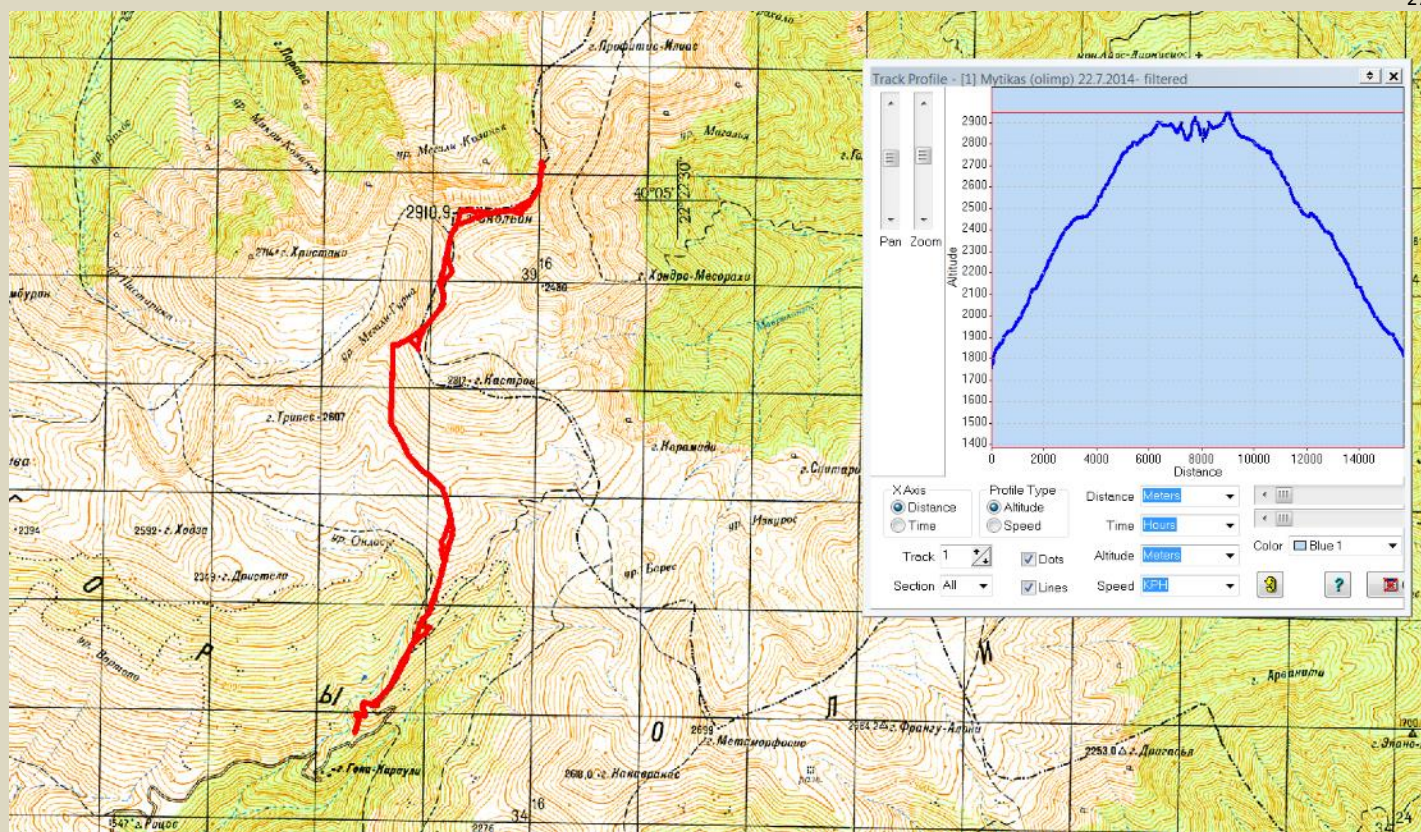
To noč sva imela osebne stražarje, tako da sva se zares naspala. Ob petih smo bili dogovorjeni na identifikaciji pri vojaku, potem pa proti gori bogov. Najprej mimo vseh vojaških objektov, po strmih smučišču, kjer so naju pozdravili prvi sončni žarki, potem pa po dolgi kolovozni poti, ki po strmini ne popušča, do prvih markacij. Zanimive so rumene pike, ki vsakih nekaj metrov nakazujejo smer. Pa sva kmalu ugotovila, da so v veliko pomoč pohodnikom, saj so se z vetrom začele pojavljati meglice. Na trenutke je bila vidljivost le nekaj metrov, potem pa so se zopet začeli pojavljati sramežljivi sončni žarki. Mimo mnogih močitev, s pogledi na konje in krave, ki se pasejo po kotanjah. Skromna vegetacija in pa en sam kamnit svet, ki pa danes ni ponujal razgledov, saj sta imela bog vetra in meglic delovni dan. Tako sva prečila snežišče, pa po kamnitem gruščnatem svetu, kjer naju je osvežil leden dež do sedla Skala. Po dobrih štirih urah vzpona na 2850

metrih nadmorske višine. Premagala sva 10 kilometrov in 1200 višincev v zelo slabih razmerah. Tu je padla odločitev, da gre na [Mytikas \(40.086214,22.358553\)](#) le moški del, ki ima alpinistična znanja in sposobnosti. Gora bogov in vsa ostala okolica je bila še vedno zavita v tančico meglice iz z Zeusom, bogom neba in zemlje oziroma šefom vremena na čelu. Medtem, ko sem čakala na vrnitev testosteronskega dela družbe, sem se spomnila vseh grških bogov, ki sem jih včasih morala znati. Tomos kot bog pogorja, Boreas bog severnega vetra, ki je bil danes najbolj prisoten, moja želja po bogu Heliosu oziroma bogu sonca se tisto uro ni uresničila, želela sem si v bližino Apolona, kot boga svetlobe, saj je bilo na trenutke zelo temačno. V zavetišču me je oplazil Hipnos, bog spanja, v meni pa se je oglašala Heba, boginja mladosti. V mislih sem bila pri družini, kar se imam zahvaliti boginji Heri. Ko sem vstala in se premaknila iz zasilno zgrajenega kamnitega zavetišča, ki bolj spominja na polžasto ograjo, sem slišala zvonce živine, ki se je pasla v dolini in zato se imam zahvaliti Panu, bogu pastirjev.

Pot iz Sedla na Mytikas je zelo zahtevna in izkušenemu gorniku ob takšnih razmerah vzame kar dobro uro plezanja in hoje. Prilegel bi se Dionisis, bog vina, prisotna pa sta bila le Afrodita in Eros. Vesela, da je bila osvojena gora bogov, čeprav nisva videla več kot nekaj metrov pred sabo, sva osvojila še sosednji, lahko dostopen vrh [Skolio \(40.082144,22.349747\)](#), na višini 2910m. Potem pa počasi v dolino. Megla in veter nista in nista popustila. Šele ko sva prišla na vrh smučišča, na višini 2200 metrov je popustila megla, veter pa je še vztrajal vse do prihoda v camper. Utrujena, a vesela, da sva pozdravila grške bogove, sva uživala v okusnem kosilu in v uricah lenarjenja. Pozno popoldne pa sva iz prelaza nadaljevala v smeri Techniti Limni Polifitou, še vedno v pokrajini Kentriki Makedonia. Še nekaj nakupov, potem pa čez dolg in na stebrih most čez jezero, ki je precej dolgo in ozko. Lepo mesto, vendar ni primerno za nočitev, zato sva v večernih urah nadaljevala do mesteca Amyntaio, in poiskala parkirišče ob jezeru [Petres \(40.725842,21.680278\)](#). Ptice so v nizkem letu preletavale okolico in se mastile z žuželkami, ki so panično iskale skrivališče pred bližajočim dežjem. Še en lep dan, ki si ga bo vredno zapomniti.

23. 7. 2014, sreda

Zbudila sva se v senci ogromnega topola, s pogledom na mokrišče in jezero. Nekaj kapljic dežja in rahlo popihavanje vetra sta bila ponoči ravno pravšnja, da sta ohladila in očistila camper. Po zajtrku sprehod do jezera in uživanje na poglede različnih vrst ptic, ki gnezdiijo v trstičju. Potem pa začetek najinega potovanja mimo vasi Petres, kjer so ogromni nasadi koruze, krompirja in polja čudovitih sončnic, ki so vse obrnjene proti soncu. Res nekaj lepega. Še zadnji kilometri Grčije, potem pa čez mejni prehod in že sva v državi Makedonija. Po pokrajini Pelagonija do Bitole. Na jugu mesta, ki je po velikosti primerljiv s Celjem, sva si ogledala zunanji del izkopenin zgodovinskega mesta [Heraklea \(41.011389,21.343725\)](#). Ni primerljivo z grškimi, je pa zanimivo rimsko gledališče na hribčku z razgledi na nič kaj ugledno okolico. Nadaljevala sva v rahlo oblačnem vremenu, pri 26°C do Prespanskega jezera v Oteševo. Parkirala sva [ob mivkasti plaži \(40.987725,20.924667\)](#) in si privoščila počitek s kopanjem in opazovanjem ptic. Prespansko jezero je ogromno saj meji še na Albanijo in Grčijo. V okolici je ogromno zapuščenih in zanemarenih hotelov in propadlih gostinskih lokalov. Narava pa čudovita, res škoda. Nadaljevala sva skozi narodni park Galičica in čez prelaz [Lipova Livada \(40.953967,20.812508\)](#) na 1600m.n.v.. Čudoviti razgledi, odlično vzletišče za jadralne padalce. Ta točka je priljubljena med Slovenci, saj smo se tu srečali s celimi skupinami padalcev, bajkarjev,... Na [parkirišču ob cesti \(40.954350,20.816700\)](#) sva si pripravila kosilo in uživala v družbi lokalnih zeliščarjev. Res je čudovita narava, pa čeprav je nerodovitna prst, tu raste kar nekaj endemičnih rastlinskih vrst, ki pa so tudi zdravilne.

Po slikoviti gorski cesti, ob kateri sva se ustavljala na razglednih [točkah \(40.965175,20.811150\)](#). Na najvišji točki se vidita oba jezera, tako Prespansko na levi, kot Ohridsko na desni. Midva sva se spustila v dolino proti slednjemu in na piknik prostoru natočila še [vodo \(40.96726,20.81435\)](#). Začelo je škropiti, meglice so ovile gladino Ohridskega jezera, temperatura je padla na prijetnih 18°C. Na [koncu gorske ceste \(40.943973,20.789735\)](#) pobirajo cestnino za narodni park, ki znaša 3€ ali 180 makedonskih denarov. Zavila sva proti Naumu in takoj parkirnila za [parkirišče \(40.915296,20.745722\)](#) na blatu 2,5€. Promenada ob jezeru, s številnimi trgovinicami, kjer ponujajo ohridske bisere in seveda različne izdelke narejene ali iz biserov od školjke ali pa pri njih bolj cenjenih biserov iz ribjih lusk. Seveda pa ne gre spregledati gostilne na izlivu reke Črni Drim v Ohridsko jezero, ki je vsekakor bolj čisto kot Prespansko. Na izvir sva se peljala s pletno za plačilo 2,5 evra po osebi. Res čudovita narava, kristalno čista reka, ki je zaradi pojava refleksije v različnih barvnih odtenkih. Izviri pa so vidni pod tlemi, saj se kot mehurčki dvigajo iz tal, ali na podlagi iz apnenca, ali pa kar na peščeni podlagi. Fascinantno. Pravoslavna cerkva na količkih in sicer tako, da so izviri reke v sami notranjosti cerkvice in imajo obliko križa. Še tipične kornjače, ki so iskale sončne žarke na obali, ki pa je resnično naraven ekosistem, saj tu človeška roka ne poseže. Pristali smo ob gostilnici na količkih kjer je igral ansambel narodno glasbo in kjer je glavna specialiteta jegulja. Zanimivo je, da Prespansko jezero ponikne in iz planine Galičica pride kot Črni Drim, ki se zlija v Ohridsko jezero, od tu pa v morje. Prav zato pa so jegulje le na tem območju. V predelu Nauma je vredna ogleda tudi cerkva iz 10. stoletja, ki je na hribčku, obdana s parkom in iz kamna narejenimi fontanami. Po dvorišču se šopirijo pavi, lahko si iz

vodnjaka naliješ sveto vodo. V sami cerkvi so dobro ohranjene freske in grobnica, na katero po legendi lahko prisloniš uho in slišiš bitje srca. No ja, legende so pač legende. Pa sva jo mahnila naprej do [mostiščarske vasi na jezeru \(40.994739,20.798386\)](#). Vau, takšnega muzeja pa še ne. Res je pod Unescovo zaščito, cena nizka, samo 100 denarjev po osebi in vredno ogleda. V 24 hiškah na količkih je prikazano življenje ljudi iz bronaste dobe. Presunljivo in romantično se je vas kopala v pozno popoldanskem soncu, na jezero se je prikradla srebrnina ki je dajala odsev sončnim žarkom. V tem sklopu sva si ogledala še muzej, kjer je prikazano v slikah kako so te najdbe odkrili in kakšne predmete so našli. Če si želiš pogledati najdbe pod gladino jezera, za to poskrbi potapljaški center, ki je v bližini. Na vrhu vasi pa je trdnjava, s katere so lepi razgledi na mostiščarje. Ob sončnem zahodu sva večerjala s pogledom na jezero in labode, nato pa sva se zapeljala v nekaj kilometrov oddaljeni Ohrid. Parkirala sva tik ob [marini \(41.104102,20.808191\)](#), kjer je odlično izhodišče za sprehod po mestu. Tu je potrebna posebna pazljivost, saj so električni kabli napeljeni zelo nizko, tako da sva imela res srečo, da nisva kakšnega zapela. Sprehajalna pot je speljana tik ob jezeru, do samega mestnega jedra. Na tisoče lučk, ki dajejo mestu še poseben čar. Prav lepo je osvetljen grad in pa vsi sakralni objekti. Poseben in ogromen kip Metoda in Cirila, ulična folklor, pa džamija in pravoslavna cerkev druga ob drugi, pa trgovinice, kafiči, ... Oh, res je lepo. Utrujena, a polna lepih vtisov sva poiskala parkirišče za nočitev v družbi avtobusov na začetku [mesta \(41.106216,20.810486\)](#). Tudi današnji dan bo eden tistih, ki ga ne pozabiš.

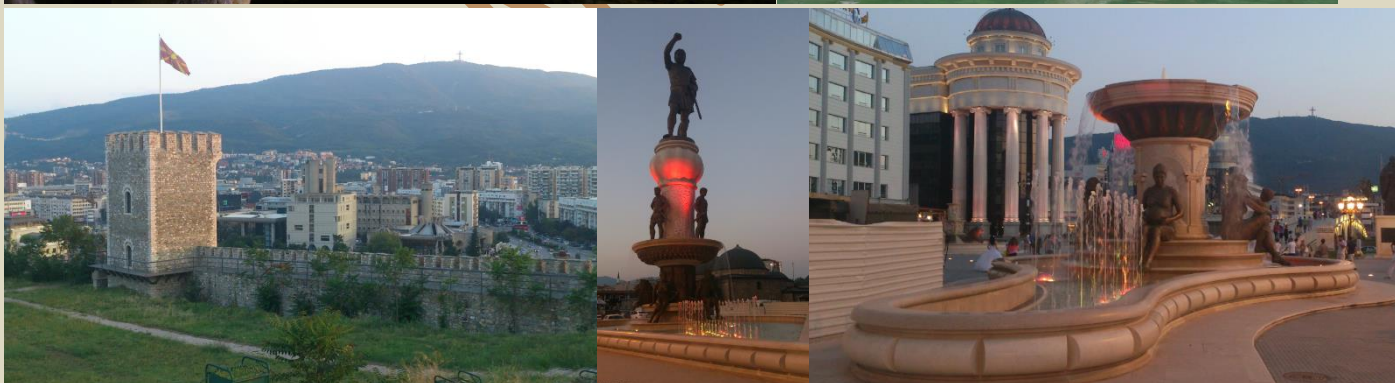
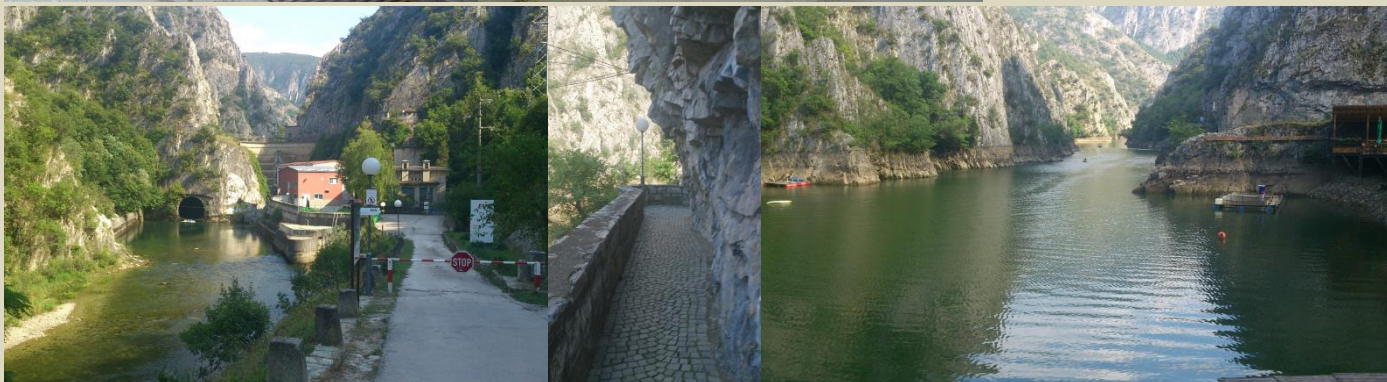
24. 7. 2014, četrtek

Še eno sončno jutro, pri 17°C. Slovo od čudovitega mesta Ohrid in po lokalni, asfaltirani, z občasnimi luknjami cesti v smeri Maurova. V makedonski pokrajini Debar, sva se želela ustaviti ob istoimenskem jezeru, v bližini kajak kluba, vendar je cesta zaprta s količki. Zato sva nadaljevala ob reki do [termalnega kopališča \(41.533186,20.57791\)](#) z žvepleno vodo. Kakšna naravna vrednota, ki pa jo Makedonci ne znajo ceniti. Pot do nekdanjih toplic je obdana z velikimi, blatnimi lužami, hudournik je odnesel del ceste, ob izlivu termalne vode v reko pa ogromno smetišče. Podobno Pamukalam v Turčiji, vendar zanemarejeno. Pa sva vseeno našla izvir, tako da sva na hitro namočila noge, saj ima voda pri izviru okoli 60°C. V sončnem dnevu pri 27°C sva nadaljevala do nacionalnega parka Mavrovo. Mimo soteske in [slapa Duf \(41.607767,20.600853\)](#) (majhno parkirišče, ozka in slaba cesta iz glavne do sem), po nacionalnem parku Mavrovo, ki na eni strani ponuja poglede na reko, na drugi strani pa na poraslo hribovje in rdečkasto skalovje. Cesta je peljala čez zaježitveni jez in odprl se je pogled na ogromno umetno jezero. Po nekaj kilometrih pa presenečenje. V jezeru [potopljena \(41.660025,20.735558\)](#) (najbrž pravoslavna) cerkev, ki je edina ohranjena iz potopljenega dela vasi Mavrovo. Pa še to najeda zob časa, nič ni poskrbljeno, da bi bila to atrakcija oziroma znamenitost. Le nekaj 100 metrov stran so zgradili novo cerkev in tudi hiše v vasi so zgrajene v zadnjem času. Tu je tudi [smučišče \(41.651267,20.735669\)](#) in kar nekaj hotelov oziroma privatnih penzionov. Pot ob jezeru je v nadaljevanju precej ozka, veliko je lukenj in tudi cestnih delavcev, ki se trudijo sanirati cestišče. Ob jezeru sva poiskala prostor za kopanje nato pa naprej proti Saraju. Omg, peljala sva mimo ortodoksnih muslimanskih vasi in zdi se, kot da sva na drugem planetu. Vsi, moški, ženske in celo otroci imajo tipična muslimanska oblačila, [cestam](#) bi lahko rekli »samajama«, drug drugemu kradejo elektriko, zato so kabli povsod, ob cesti in še malo na cesti koljejo kravo, krave, ki čakajo na zakol so privezane ob električen drog, ki se bo vsak čas porušil, na cesti prodajajo lubenice,... Tu veljajo posebna cestna pravila, traktor in domačini imajo absolutno prednost, ob cesti pa zelo pogoste džamije in pokopališča. Hitro sva navigacijo prestavila na avtocesto, ki je plačljiva. No temu ne moreš reči avtocesta, ker se tu vozijo kolesarji, sprehajajo se kokoši, potepuški psi, ... Ima pa celo luknje v cesti in ne cesto v luknjah. Ja tudi to je Makedonija, ne samo Ohrid z ožjo okolico. Med Tetovim in Skopjem sva se ustavila v [Saraju](#)

([41.987733,21.314014](#)), kjer je naravno kopališče Treska. Tu sva imela kosilo in kopanje, tako da sva ohlajena nadaljevala v le nekaj kilometrov oddaljen kanjon [Matkas](#) ([41.952453,21.298650](#)). Na začetku kanjona je jez z elektrarno, potem pa se kanjon nadaljuje do čolnarne, cerkvice in gostinskih lokalov. Izbirate lahko med peš potjo, cca 6km do konca kanjona, ali pa izlet s čolnom. Midva pa sva se tokrat odločila da naju s čolnom za 400 denarjev odpeljejo po kanjonu do izvira in jame. Lepa narava, na eni strani poraslo gorovje, med katerim se skrivajo različne kolibe, vikendi in opustošene restavracije, na drugi strani pa skala in prej omenjena potka vklesana v njej. Lepa narava, po jezeru plujejo ladjice vse do izvira. Tam smo izstopili iz čolna in se povzpeli do jame Vrelo. Vau, kakšni kapniki, pa netopirji, ki švigajo sem in tja, na koncu pa izvir kristalno čiste vode, ki vodi v podzemlje. Lepo, in vredno ogleda.

Nadaljevala sva v sam center Skopja in parkirala na parkirišču [muzeja](#) ([42.004244,21.433293](#)) umetnosti, blizu trdnjave Kale Fortress. Potem pa na potepanje po glavnem mestu Makedonije. Najprej sva zavila na trdnjavo, ki ponuja lepe razglede na celotno mesto, nato pa v center mesta. Vau, nisva še videla tako lepih, modernih zgradb na kupu, pa toliko raznoraznih kipov, vodometov, mostov. Res nekaj neverjetnega. Od knjižnice, univerz, parlamenta, hotelov, do vhodnih vrat in mostov na katerih so znane makedonske osebnosti. Nisem vedela, da je sploh toliko znanih Makedoncev. Po mnenju gradbenega strokovnjaka je to narejeno na hitro, brez okusa in kičasto. Biser vsega je star [kamniti most](#) ([41.996919,21.432964](#)). Je pa res, da je na eni strani blišč, pol metra naprej pa beda, kar pomeni da so luknje, odprti jaški, smeti, ... To je Makedonija, lepa in kaotična.

25. 7. 2014, petek

Lepo, sveže sončno jutro v Skopju pred nekdanjim art muzejem in pa zajtrk, potem pa novim dogodivščinam naproti. Najprej panoramska vožnja skozi center, potem pa na hribček [Vodno \(41.975608,21.40863\)](#), kjer sva parkirala v senci ringloja in natočila gorsko vodo. Vlečnica naju je pripeljala na sam vrh, na 1060m.n.v. Tu je ogromen kovinski križ, ki se prav lepo vidi tudi iz mesta, predvsem ponoči. Zelo lepi razgledi, ogromno sprehajalnih poti, ki se končajo z idiličnimi hiškami oziroma utami, namenjene za piknik. Danes je tu še delno gradbišče, bo pa možno tudi z dvigalom v sam vrh križa, podobno kot Eifflov stolp. Še zadnji pogledi na Skopje, potem pa naprej po avtocesti, ki je plačljiva vsakih nekaj kilometrov in v zelo slabem stanju, do mesta Kumanovo. Postanek za nakupe in zapravljanje denarjev, potem pa po dokaj dobri cesti na kosilo v Leskovac na znane čevapčiče v gostilni [Gurman \(42.99161,21.960393\)](#). Po obilnem kosilu pa naprej proti Nišu. Ko sva zavijala na parkirišče pri [Skull Tower \(43.312078,21.923950\)](#), je izza ovinka pripeljal prenapeti domačin, pogledal na registracijo in nato z roko z vso močjo udaril po vratih najinega camperja, in takoj za tem divje speljal stran. Res ne moreš verjet, da sva že kar nekaj prepotovala, pa nikjer še nisva doživela takšne scene. Še dobro, da se nič ne pozna na camperju, sicer bi morala poklicati policijo. Postanek za ogled stolpa, v katerem so vzdane človeške lobanje. Omg, kar presunljivo, kaj delajo vojne. To so naredili Turki, ko so srbskim vojakom sekali glave in jih vzdali v zid. Vstopnina je 1,5€ po osebi, vidiš v minuti in greš ven zamorjen. Ni vredno, sploh če si na dopustu. Pa sva skušala pozabiti in zato sva jo mahnila naprej proti Beogradu. Avtocesta, zunanja temperatura 35°C, v camperju pa prijetna ohladitev pod klimo. Ob sončnem zahodu sva parkirala v bližini Kalamegdana, pri [končni postaji tramvaja \(44.82705,20.453018\)](#). Odločila sva se, da raziščeva nočno življenje Beograda.

Ker nisva vedela točno v katero smer, sva vprašala šoferja tramvaja in ta naju je pripeljal do znanega starega mestnega jedra [Skadrilije \(44.817779,20.464664\)](#). Ker mu danes kasa ne dela, ni želel plačila, pa sva mu vseeno pustila nekaj 100 dinarjev. Potem pa po Skadriliji, mimo gostilnic, kafičev, uličnih ansamblov, ki igrajo pri mizah, stojnice, ... Noro. Prepletajo se tako vonjave, kot glasba in tu je začuti popoln utrip mesta. Sprehodila sva se do trga kneza Mihajlova in se ustavila na pijači, pred hotelom Evropa, kjer je igral temperamentni črnski jazz ansambel. Na tisoče sprehajalcev, ki so večina domačini in pa cocktail ter pivo sta nama dali nove energije za sprehod po tej dolgi ulici, mimo številnih fontan, do parlamenta. Ponoči imajo osvetljene zgradbe še poseben čar, zato delujejo mistično in obenem romantično. Nazaj sva

se vračala zopet čez Skadrilijo, uživala v soju svečk, glasbe in ohlajene pijače, potem pa na tramvaj in do Kalamegdana. Vau, ogromno, fascinantno, žurersko. Povsod sama glasba in žur. Ogromno pozitivne energije. Za počitek pa rabiš mir, zato sva se preselila na [Dedinje \(44.788747,20.451798\)](https://www.dedinje.com), kjer sva prespala v miru in s pogledom na ogromen park. Čista desetka.

26. 7. 2014, sobota

Zbudila naju je glasna narodnjaška glasba, ki se je razlegala iz avtomobila, ki je bil parkiran nekaj deset metrov stran. Verjetno je to posledica včerajšnjega žuriranja ali pa tako močna narodna zavest. Vsak si to lahko razlaga po svoje. Ker spominski park odprejo šele ob devetih, sva zapeljala k točki, kjer se reka Sava izliva v [Donavo \(44.825724,20.445963\)](https://www.donavo.com). Možnost najema koles, vožnje s splavom ali pa rekreacije ob reki, vse do [Ade Ciganliije \(44.785155,20.400771\)](https://www.adeciganliije.com), kjer je ogromno umetno kopališče, ki na videz deluje zmerno čisto. Ko pa vidiš na tisoče ljudi, ki so prišli uživati ob jezeru, te pa mine da bi tudi sam izkoristil možnosti danega. Prav nič ne pretiravam, če napišem, da je ob cesti, dolgi najmanj 4 kilometre, parkiranih na obe strani ceste in še na plačljivih parkiriščih avto poleg avta in da se pripeljejo še na kolesih in motorjih, potem je jasno, da midva ne sodiva sem. Danes je precej vroč dan, zato nama je prijal sprehod v senci ogromnih

dreves na [Kalamegdanu \(44.82378,20.451166\)](#). Res lepo, tudi podnevi. Številni spomeniki zmage, vojaški muzej in razstava tankov, topov in minometov iz 1. svetovne vojne in temu primerne tudi ulične prodajalne. Park z ogromnimi tisami obrezanih v prisekani stožec, pa fontane, velbi, cerkve stolpi, ... Okoli in okoli se kar nekaj kilometrov vije obzidje, od koder so pogledi na celotno glavno mesto Srbije, ki je zares ogromno. Zvečer pa so tukaj žurke do jutranjih ur. Srbi oziroma Beograjčani se znajo veseliti. Po tem sva se prestavila na parkirišče pred Hišo cvetja. V parku sva poiskala senco za najin camper, potem pa sva se mimo ogromne fontane in nepokošenega travnika povzpela po stopnicah do vhoda. Odštela sva 2€ po osebi in nadaljevala po tlakovani poti, mimo kipov Josipa Broza Tita, ki se v vsej veličini svetijo v opoldanskem soncu na nepokošenem travniku. Pred vhodom v Hišo cvetja je še ena fontana, ki obiskovalcem nudi občutek svežine. Po ploščicah, ki so za najin okus nikakršne, prideš do grobnice iz belega marmorja, na njej pa je napis z velikimi pozlačenimi črkami in številkami. Poleg je precej manjša grobnica Jovanke Broz, v enakem stilu. Okoli so beli kamenčki in pa monstere, flamingovci in drugo trajno zasajeno cvetje. Ni nek presežek za takšnega velikana, kot je bil Tito. Poleg so v muzeju razstavljeni njegovi osebni predmeti in uniforme. Zapisi o njegovih srečanjih z različnimi svetovnimi voditelji, kronološko prikazano njegovo življenje, vključno z njegovim veličastnim pogrebom. Ves svet je takrat žaloval, na prste ene roke bi lahko našteali države, katerih predstavniki se niso udeležili pogrebne svečanosti, med njimi Albanija. Poleg Hiše cvetja sta še dva muzeja, v katerih so poleg zgodovine prikazana tudi darila, ki jih je Tito prejemal od različnih državnih predstavnikov. Zanimivo in vredno ogleda. Samo še panoramska vožnja čez prestolnico, potem pa proti domu. Ja res je bil lep, poučen, razgiban tale dopust, želela bi si še veliko takšnih počitnic.

Seznam koordinat na poti

Država	Pokrajina	Mesto	GŠirina	GDolžina	Opis	Tip
Bosna	Federacija Bosna i Hercegovina	Visoko	43.99687	18.15988	P piramide, tunel, vođeno 5KM/odr,1KM/otr.	P
Bosna	Federacija Bosna i Hercegovina	Sarajevo	43.86052	18.43700	P, blizu Bašćaršije, nasproti restavracije Bazeni, blizu nekoč SLO ambasade, zdaj hotelčka, parking je plačljiv, a je cena predmet pogajanja	P
Bosna	Federacija Bosna i Hercegovina	Sarajevo	43.82030	18.26764	izvir Bosne, Ilidža, Z od Sarajeva, lepo urejeno, P=5KM	Z
Bosna	Republika Srbska	Ščepan Polje	43.44744	18.75499	Gostilna in kamp "Stari dud", dobra in poceni hrana (www.raftingstaridud.com)	P-Z
Bosna	Republika Srbska	Bastasi	43.36789	18.79858	Rafting center Drina-Tara, Bastasi ob Drini, ogromen asfaltiran parking, rafting 35€/osebo, dobra hrana in pijača po zmernih cenah (pivo 1.5€, vsak obrok 5€), www.raftingtara.com	P-I-V-W
Črna Gora	Plužine	Plužine	43.15693	18.84161	Odcep za Durmitor, ob Pivskem jezeru	Z
Črna Gora	Plužine	Durmitor	43.10423	19.01992	P ob gorski cesti čez Durmitor (cca 1400m), od koder vodi planinska pot do Škrčkega jezera, oziroma prelaza Škrčko Ždrijelo	P-Z
Črna Gora	Plužine	Škrčko Ždrijelo	43.12861	19.01153	Prelaz Škrčko Ždrijelo, 2114m, eden najlepših razgledov v Durmitorju, parkiramo ob cesti	Z
Črna Gora	Žabljak	Durmitor	43.09864	19.05053	(43.10423,19.01992), lahek 2 urni pohod	P-Z
Črna Gora	Žabljak	Durmitor	43.10044	19.06083	Sedlo Prevoj (Dobri Do), 1907, dobro izhodišče za Bobotov Kuk (2523), možno spanje	V
Črna Gora	Žabljak	Durmitor	43.15313	19.09732	izvir studenčnice ob gorski cesti čez Durmitor	P-I-V-E-W
Črna Gora	Žabljak	Durmitor	43.19421	19.09827	kamp Ivando ob Črnem jezeru, nič posebnega, ima le lepo lego, dva tuša, dva WCja, dve koriti, 8,5€/noč	P-Z
Črna Gora	Pljevlja	Djurdjevic Tara	43.15009	19.29495	P Curevac, od tu je še cca 20 minut hoje do najlepše in najvišje razgledne točke 1000m pečine nad Taro (pribl. tukaj 43.20048,19.09331)	P-Z
Črna Gora	Pljevlja	Durmitor	43.06513	19.38362	most čez Taro ob koncu kanjona, Djurdjevic Tara	V
Črna Gora		Biogradsko jezero	42.90073	19.59555	Kanjon Tare, neverjetno hladna voda, voda, izvir ob cesti	P-Z-E-V
Črna Gora	Mojkovac				P ob Biogradskem jezeru, katerega okolico označujejo kot pragozd. sprehod okoli jezera po lepi sprehajalni stezi skozi prašumo, vstopnina v park 3€, rampa v nacionalni park Biogradska gora, v sezoni vstopnina, zapirajo ob 19h	P-Z
Črna Gora	Kolašin	Kolašin	42.76449	19.38970	P manastir Morača, v kanjonu Morače, veličastno speljana cesta	Z
Črna Gora	Podgorica	Podgorica	42.44521	19.25820	P ob Milenium, 140m dolg viseči most, zgradilo ga je slovensko podjetje Primorje	P
Črna Gora	Podgorica	Podgorica	42.43737	19.25347	P pred športno dvorano Morača, zraven je park in двореc kralja Petroviča	P-V
Črna Gora	Podgorica	Podgorica	42.43848	19.24719	P v Podgorici na ulici med bolnico in otroškim parkom, del prometne ceste, ob otroškem parku javna pipa z vodo	Z
Albanija	Shkodër	Mes Bridge	42.11419	19.57501	Mes Bridge (Ura e Mesit) "bridge in the middle", most podoben mostarskemu, 108m dolg, zgrajen v 18 stoletju	Z
Albanija	Shkodër	Skadar	42.06469	19.50952	Skadar P, v bližini centra in sodišča, mirno	P
Albanija	Shkodër	Skadar	42.04719	19.49550	Rozafa grad, nad Skaderjem	Z
Albanija	Lezhë	Patok	41.63633	19.59009	Laguna Patokut (Kënet e Patokut), hiške na kolih, ptice	Z
Albanija	Tiranë	Tirana	41.35057	19.86056	Dajti Ekspres "Cable Car", kabinska vlečnica na vrh parka Dajti (cca 1000m)	Z
Albanija	Tiranë	Tirana	41.32647	19.82604	Most Tanners' Bridge, manjši kamniti most, podoben mostarskemu	Z
Albanija	Tiranë	Tirana	41.32790	19.81855	Center Tirane Skanderbeg Square	Z
Albanija	Tiranë	Tirana	41.32859	19.81551	P, center mesta, makadam, stric, ki pobira simboličen prispevek za parkiranje	P
Albanija	Tiranë	Durres	41.23240	19.51658	kamp Hotel Camping Mali i Robit, 15km J od Drača, 100m od urejene plaže, mirmo, senca, odprt celo leto, cca 10€/dan	P-I-V-E-W
Albanija	Fier	Apollonia	40.72041	19.47092	Apollonia, P, spanje, mirno, vstopnina za ogled ostankov starodavnega mesta	Z-P
Albanija	Vlorë	Vlore	40.52594	19.38914	Plaža, makadam 2km, ponoči mir, čez dan nekaj domačinov, SZ od Vlore, spanje, mivkasta plaža, lepo	Z
Albanija	Vlorë	Vlore	40.20311	19.58760	voda J od Vlore, studenčnica	V
Albanija	Vlorë	Llogara	40.19695	19.59750	Prelaz Llogara, 1043m, lep razgled	Z
Albanija	Vlorë	Dhermi	40.17508	19.60507	Odcep za plažo Palases, stma, makadamska cesta	Z
Albanija	Vlorë	Dhermi	40.16747	19.58702	Plaža Palases, Z od Dhermi, makadam dostop, stmo, ni za večje AD	P
Albanija	Vlorë	Palermo	40.06210	19.79340	P plaža pod Ali Pasha trdnjavo na polotoku, JV od Palermo, srednjeveška trdnjave 0,80€, asfaltna cesta grozna 40km	P
Albanija	Vlorë	Borsh	40.06143	19.85741	Odlična gostilna, voda, Borsh, proti Sarandi, studenčnica	P-V
Albanija	Vlorë	Bunec	40.00634	19.89077	Plaža Bunec, lep dostop	Z
Albanija	Vlorë	Lumra	39.98626	19.90329	Plaža Lumra, vprašljiv dostop in parking, divje	P

Albanija	Vlorë	Sarande	39.97480	19.91322	Plaža kamp Lukove, nova asfaltna cesta, kamp za 5€ nudi senčni P, WC in tuš ter taverno, SZ od Sarande	P-IV-E-W
Albanija	Vlorë	Kakomea	39.92716	19.94106	Plaža Kakomea, zelo lepa, nenavadno parkirišče	P
Albanija	Vlorë	Sarande	39.87326	20.00233	P Sarande, ob bogato založeni tržnici	P
Albanija	Vlorë	Syri e Kalter	39.92440	20.19228	Izvir Syri e Kalter (Blue Eye), P, spanje super, senčka, izvir a la Kamniška Bistrica, voda bruhla ven iz globine 45 m in to 7m3/sekundo, vstopnina 50 Lekov/os. + 100 Lekov/avto	P-Z
Albanija	Vlorë	Butrint	39.74607	20.02052	Butrint, UNESCO Kulturna dediščina, vstopnina 700 Lekov/os	Z
Albanija	Vlorë	Butrint	39.74405	20.01864	Trajekt (splav) na jeklenico, varno za AD, 6€, možno spanje pred vhodom v grad takoj po trajektu	Z
Grčija	Ipeiros	Albanija	39.65107	20.15938	meja med Albanijo in Grčijo ob morju	
Grčija	Ipeiros	Sagiada	39.64130	20.14096	plaža 1.vrsta, prod možno spanje takoj za mejo z ALB, tuši samotno in lepo	
Grčija	Ipeiros	Sagiada	39.62555	20.18090	voda, preverjeno dobra voda na pomolu v Sagiadi	V
Grčija	Ipeiros	Monolithi Beach	39.03096	20.71419	Plaža Mitikas pri Kanaliu, odcep za plažo. Plaža dolga cca 2km s tuši, možnost spanja na več mestih	P-Z
Grčija	Ipeiros	Preveza	38.94759	20.75802	Aktio-Preveza, podmorski tunel, dolžine 1570m	Z
Grčija	Ionioi Nisoi	Lefkada	38.83552	20.70321	Luka, marina, p za mesto Lefkada	P
Grčija	Ionioi Nisoi	Lefkada	38.85220	20.69210	Plaža Gyropetra S od Lefkada, enkratni plac direktno ob plaži. sončni zahod, morje slabo, raj za kajtarje, spanje	
Grčija	Ionioi Nisoi	Lefkada	38.67165	20.55750	Lefkada Gialos Beach, strmo, ni vode! Policija začela preganjati	P
Grčija	Ionioi Nisoi	Porto Katsiki	38.60293	20.54943	Porto Katsiki, čudovita vendar polna plaža dolgo v senci, kamenčki, turkizno morje, ena najlepših plaž v Grčiji	Z
Grčija	Ionioi Nisoi	Nydri	38.72237	20.69269	Dimossari Waterfalls of Nydri, zelo lepa soteska	Z
Grčija	Attiki	Rio Antirio	38.32173	21.77254	Most Rio Antirio, 13.20€, drugi najdaljši viseči most. dolg 2880 m, širok pa skoraj 28 m.	Z
Grčija	Dytiki Ellada	Diakofto	38.19212	22.19764	Železniška postaja gorske železnice Diakofto-Kalavryta, 22km slikovite proge	Z
Grčija	Dytiki Ellada	Katafygiotissa	38.08923	22.40864	Samostan Katafygiotissa, ob cesti, razgled po dolini, potke v skalah	Z
Grčija	Dytiki Ellada	Steno	37.96052	22.34752	Kamnitni most, jezerce	Z
Grčija	Dytiki Ellada	Diakofto	38.20190	22.19374	Plaža Diakofto Beach, V od Patre, direktno na plaži, peščena, kamenčkasta dolga plaža, voda, tuši	V
Grčija	Peloponnisos	Mikene	37.73057	22.75463	Mikene, eno najslavnejših antičnih mest. Znamenita levja vrata, med Korint in Navplio	Z
Grčija	Peloponnisos	Korint	37.92651	22.99320	P kanal Korint ob trgovinah in mostu čez prekop	P
Grčija	Peloponnisos	Peloponez	37.91650	23.00820	P pri vstopu v Korintski prekop z V strani. Varo, vaservaga, mirno	P
Grčija	Attiki	Atene	38.00874	23.67203	Camping Atene, SZ od centra, 7km do Parthenona	
Grčija	Attiki	Atene	37.98391	23.74578	Velik P na hribčku Lycabettus, možno prespati, lep razgled, 3km do Parthenona	P
Grčija	Attiki	Atene	37.98903	23.73275	Nacionalni arheološki muzej	Z
Grčija	Attiki	Atene	37.98537	23.71961	Hotel Rio	Z
Grčija	Attiki	Atene	37.96476	23.73546	P pred pokopališčem, 1.5km do Parthenona	P
Grčija	Attiki	Atene	37.96808	23.73634	P, pred stadionom in bazenom, mogoče možen parking, 1km do Parthenona	P
Grčija	Attiki	Atene	37.96980	23.73566	P pred mestnim parkom National Garden, Athens, parkirano veliko avtobusov, 1km do Parthenona	P
Grčija	Attiki	Atene	37.96940	23.72305	P Atene pri gostini 5€/nekaj ur, tik pod akropolo Parthenon, velik parking	P
Grčija	Stereá Elláda	Arachova	38.47947	22.50000	P Arachova, gorska vasica	P
Grčija	Stereá Elláda	Delphi	38.47947	22.50000	P Delphi, arheološko mesto, teater, apolonijev tempelj	P
Grčija	Stereá Elláda	Thermopiles	38.79356	22.52846	Vroči tolmunčki s termalno vodo, cca 40°C, vonj po žveplu, kopanje	Z
Grčija	Thessalia	Meteore	39.72597	21.63071	P Meteore, spanje, ogled samostanov	P
Grčija	Kentriki Makedonia	Vrisopoules	40.03592	22.33411	P, izhodišče za goro Mytikas (Olimp) iz juga, 1800m m.n.v., široka asfaltirana cesta, smučišče, do vrha 1100v.m in 9km	P
Grčija	Kentriki Makedonia	Prionia	40.08415	22.40710	P, izhodišče za goro Mytikas (Olimp) iz vzhoda, 1100m m.n.v., velik makadamski parking, do sem cesta iz Litochoro, cca 18km makadama, do vrha 1900v.m in 9km	P
Grčija	Kentriki Makedonia	Techniti Limni Polifitou	40.23377	21.97273	Zelo lep most na jezeru Techniti Limni Polifitou	
Grčija	Dytiki Makedonia	Amyntaio	40.72642	21.68053	P ob jezeru Petres, Amyntaio, J od makedonske meje Bitola	P
Makedonija	Pelagonia	Bitola	41.01159	21.34331	P Bitola, Heraklea, zgodovinski ostanki, spanje in ogled, ob dogovoru možno tudi praznjenje WC kasete in voda	P-V-W
Makedonija	Pelagonia	Otesevo	40.98802	20.92489	P Prespansko jezero, Otesevo, ob jezeru, mivkasta plaža, jeseni prazno	P
Makedonija	Southwestern	Galičica	40.95179	20.83005	P, za pohod na Magoro 2254, najvišji vrh parka Galičica, cca 600v.m. in cca 7km krožno	P
Makedonija	Southwestern	Magoro	40.93240	20.82023	Magoro 2254 m.n.v. najvišji vrh parka Galičice	
Makedonija	Southwestern	Galičica	40.95417	20.81268	prelaz Lipova Livada, Galičica, od Presp. jezera skozi narodni park Galičica gor do prelaza z razgledom na Ohr. jezero	
Makedonija	Southwestern	Galičica	40.96726	20.81435	Počivališče z infrastrukturo in vodo, malo višje (40.96515, 20.81177) P in razgledna točka	P
Makedonija	Southwestern	Galičica	40.99506	20.79842	Muzej na vodi, koliščarsko naselje na vodi, vstopnina 100 DEN, zraven na hribčku je še replika rimske utrdbe, kamp	Z
Makedonija	Southwestern	Sveti Naum	40.91550	20.74534	P Sv.Naum, pred rampo, Ohridsko jezero, spanje	P
Makedonija	Southwestern	Ohrid	40.92389	20.76720	P, ob jezeru (womo), spanje, voda pri sosedih	P
Makedonija	Southwestern	Ohrid	41.11344	20.80090	P, v centru, 50 DEN	P
Makedonija	Southwestern	Ohrid	41.10430	20.80805	P Ohrid, ogled mesta, spanje, pred neko tovarno z varnostnikom	P
Makedonija	Polog	Debar	41.51031	20.52267	P, ob jezeru Debar, ob kajak klubu	P
Makedonija	Polog	Debar	41.53343	20.57851	Termalno kopališče Banjište, žveplena voda	Z
Makedonija	Polog	Mavrovo	41.60772	20.60114	P, za slap in sotesko Duf, pot do slapa je plačljiva 50 DEN, cca 100v.m. in 3km krožno	P
Makedonija	Polog	Mavrovo	41.60282	20.59509	Slap Duf, voda pada skozi skale v notranjost	Z
Makedonija	Polog	Mavrovo	41.62093	20.60930	Samostan Sv. Jovana Bigorskega v nacionalnem parku Mavrovo	Z
Makedonija	Polog	Mavrovo	41.67635	20.77526	P, ob jezeru, možno spanje	P
Makedonija	Polog	Tetovo	42.00866	20.97111	P Tetovo, za trgovino Tinex, 30DEN/1h, naslednje po 10	P
Makedonija	Skopje	Saraj	41.99160	21.31780	P Saraj, naravno kopališče med Skopjem in Tetovom	P
Makedonija	Skopje	Matka	41.95849	21.29554	P kanjon Matka, spanje, pri slalom progi sveža voda, v kanjonu je jama Vrelo, najglobja podvodna jama na svetu	P-V-Z
Makedonija	Skopje	Skopje	42.00944	21.41261	P Skopje ob Vardaru, park, prostor za kosilo, verjeto mirno spanje	P
Makedonija	Skopje	Skopje	42.00217	21.43272	P pri trdnjavi Kale Fortress, Skopje, razgled iz obzidja po mestu	P
Makedonija	Skopje	Skopje	41.97554	21.40881	P Vodno, razgledna točka nad skopjem, od tu z vlečnico do Millenium Cross-a	P-Z
Makedonija	Skopje	Skopje	41.96516	21.39433	Millenium Cross nad Skopjem, 76m velik železen križ, po cesti ali z vlečnico, lep razgled nad mestom	Z
Kosovo		Goleš	42.56889	20.97688	Goleš, planota nad Prištino, 1019 m	Z
Kosovo		Priština	42.65761	21.16151	Center prištine pred univerzitetno knjižnico	P
Kosovo		Priština	42.65761	21.16151	P pred stadionom	P
Kosovo		Gračanica	42.65761	21.16151	Monastir Gračanica, ortodoksna cerkev	Z
Srbija	Jablanicki	Đavolja Varoš	42.99187	21.40170	Đavolja Varoš, nenavadne zemeljske tvorbe, izviri kisle vode, podobno kot v Russijlonu, Francija, ogled popoldne zaradi sončne svetlobe	Z
Srbija	Rasinski	Kopaonik	43.29021	20.81941	P smučišče Kopaonik, pri Planinskem domu Rtanj	P
Srbija	Trstenik	Trstenik	43.62214	20.99840	Center mesta, ob mostu in reki Morava	P
Srbija	Raški	Ziča	43.69297	20.64578	Samostan Ziča, velik parking, sanitarne zhihtane u nulo, ogled	P
Srbija	Šumadijski	Topola	44.25050	20.68242	Grobica Karađorđević, vredno ogleda. Za simbolno ceno si lahko ogledate spominsko hišo, mavzolej, muzej in kraljevo vinsko klet.	Z
Srbija	Grad Beograd	Beograd	44.78869	20.45204	P Muzej narodne umetnosti Beograd, Titov grob Dedinje	P

Atene zanimive točke

Attractions	Latitude	Longitude
Akropoli subway station (Red line)	37.96891	23.72947
Evangelismos subway station (Blue line)	37.97599	23.74714
Kerameikos subway station (Blue line)	37.97851	23.71151
Megaro Moussikis subway station (Blue line)	37.97926	23.75290
Monastiraki subway station (Blue & Green line)	37.97665	23.72581
Omonoia subway station (Red & Green line)	37.98385	23.72812
Panepistimio subway stop (Red line)	37.98040	23.73315
Syndagma subway stop (Blue & Red line)	37.97537	23.73524
Thissio subway station (Green line)	37.97654	23.72070
Victoria subway stop (Green line)	37.99305	23.73000
Metaxourgeio subway stop (Red line)	37.98571	23.72133
The Parthenon	37.97163	23.72681
The Erectheion	37.97208	23.72635
Temple of Athena Nike	37.97155	23.72491
Temple of Hephaestus (Thission)	37.97562	23.72152
Temple of Olympian Zeus	37.96936	23.73318
Stoa of Attalos	37.97533	23.72426
Dionussus Theater	37.97029	23.72777
Propylaea	37.97173	23.72530
Lyssikrates Monument	37.97107	23.72990
Pnyx Hill	37.97144	23.71923
Areopagus - Mars Hill	37.97218	23.72337
Hadrian's Library	37.97552	23.72583
Roman Agora	37.97444	23.72557
Socrates Prison	37.96902	23.72035
Kerameikos site	37.97833	23.71836
Philopappou Monument	37.96739	23.72156
Tower of the Winds	37.97417	23.72703
Hadrian's Gate	37.97017	23.73210
Athens Cathedral	37.97531	23.72971
Agios Georgios Loubardiaris Church	37.97009	23.72038
Agii Apostoloi Byzantine Church	37.97407	23.72380
Kapnikarea Church	37.97633	23.72861
Panathinaikon Stadium	37.96917	23.74021
National Library	37.98093	23.73277
Athens Academy	37.97974	23.73414
University of Athens	37.98060	23.73373
Parliament building	37.97512	23.73699
PM Mansion	37.97341	23.74044
President's Mansion	37.97267	23.74035
Philopappou Monument trek	37.96812	23.72064
Pnyx Hill trek	37.96981	23.71975
Lycabettus Hill trek	37.98077	23.74334
Zappeion Exhibition Hall	37.97101	23.73646
Monument of Unknown Soldier - Change of the Guards	37.97536	23.73630
Athens 1st Cemetery	37.96440	23.73562
Acropolis Museum	37.96895	23.72836
Agora Museum	37.97481	23.72401
Epigraphical Museum	37.98879	23.73266
Eridanus River bed	37.97582	23.72543
Goulandri Museum of Cycladic Art - Main building	37.97595	23.74225
Kerameikos site Museum	37.97793	23.71688
National Archaeological Museum	37.98920	23.73163
Goulandri Museum of Cycladic Art - Stathatos Mansion	37.97557	23.74275
Benaki Museum	37.97579	23.74051
Benaki Museum - Museum of Islamic Art	37.97921	23.72016
Byzantine and Christian Museum	37.97526	23.74436
National Gallery	37.97590	23.74900
National Historical Museum	37.97776	23.73288
Jewish Museum of Greece	37.97293	23.73306
War Museum	37.97559	23.74528
Museum of Modern Art	37.97357	23.74347
Athens Concert Hall Conference Center and Exhibition Spaces	37.98011	23.75385
Benaki Museum - Pireos Building	37.97424	23.70795
Herakleidon Museum	37.97513	23.71868
Melina Merkouri Foundation	37.97422	23.72506
Technopolis (Gazi complex)	37.97759	23.71351
Theocharakis Foundation	37.97851	23.72875
Megaron - Athens Concert Hall	37.98075	23.75442
Herodus Atticus Theater	37.97027	23.72478
Dora Stratou Folk Dances Theater	37.96792	23.71752
Anafiotika	37.97218	23.72825
Athens Central Market	37.98032	23.72744
Central Fruit Market	37.98048	23.72653
Mastiha Shop	37.97697	23.73594
Pandrossou str. Market	37.97578	23.72688
Monastiraki flea market	37.97614	23.72485
Adrianou str. market	37.97294	23.73023
Attica Department Store	37.97746	23.73500
Public (Electronics' Cameras' maps)	37.97607	23.73388
Post Office	37.97516	23.73362
Panoramic photo point - Lucabettus Hill top	37.98145	23.74281
Panoramic photo point	37.97235	23.72270
Panoramic Photo point	37.96793	23.72129
Lycabettus Funicular	37.98029	23.74398
Tram start point	37.97431	23.73537

X95 start and end point	37.97478	23.73496
Taxi queue	37.97566	23.73379
Taxi queue	37.97004	23.72235
Coach buses parking	37.96940	23.72314
Lycabettus Funicular top	37.98162	23.74361
Acropolis Main Entrance	37.97116	23.72386
Agora Southern Gate	37.97392	23.72442
Agora Northern Gate	37.97586	23.72317
Kerameikos Site entrance	37.97790	23.71764
Monastiraki Sq.	37.97652	23.72606
Syndagma Sq.	37.97565	23.73470
Acropolis Hill	37.97162	23.72602
Omonoia Sq.	37.98399	23.72858
Kolonaki Sq.	37.97695	23.74081
Gazi area	37.97844	23.71232
Psirri area	37.97807	23.72493
Thission area	37.97567	23.71948
Syndagma area	37.97474	23.73298
Plaka area	37.97269	23.72961
Acropolis area	37.96844	23.72729
X95 bus pass point.	37.97680	23.75045
Monastiraki subway station luggage lockers	37.97621	23.72560
Omonoia subway station luggage lockers	37.98389	23.72768

Mytikas

Opis	Latitude	Longitude
Refuge S.E.O. Yirosos Apostolidis	40.09528	22.36138
Refuge C - Christos Kakalos	40.09314	22.36662
The Summit - Mytikas	40.08677	22.35997
Refuge Spilios Agapitos	40.08017	22.37246
Prionia	40.08355	22.40670
St Dionisios Old Monastery	40.09434	22.42891
Gortsia - Diastavrosi	40.10371	22.44103
Barba	40.11080	22.43391
Strago	40.10494	22.41273
Petrostrouga	40.11039	22.41198
Skourta	40.10473	22.38881
Laimos	40.10270	22.38413
Naoum	40.10503	22.34207
Skolio	40.08214	22.35001
Agios Antonios	40.06765	22.35091
Refuge Vrisopoules	40.03943	22.33894
Rema Papa	40.13166	22.36919
Barbalas	40.13169	22.35192
Refuge Krevatia	40.15349	22.36741
Profitis Elias	40.09816	22.36449
Gournes	40.07719	22.34134
Emergency Refuge	40.07209	22.33651
Kokinoplos	40.09462	22.25407
Livadaki	40.06673	22.43018
Litochoro	40.10355	22.49451
Petra	40.18012	22.33079
Spilies	40.10427	22.32529
Portes	40.09131	22.35786
Parkplatz in Prionia (1100m)	40.08420	22.40713
Brunnen	40.08363	22.40693
SCHUTZHAUS SPILIOS AGAPITOS	40.08010	22.37315
SKALA	40.08297	22.35732
MYTIKAS	40.08618	22.35853
SKOLIO	40.08215	22.34975

Pisala Petra, dopolnil Mirko